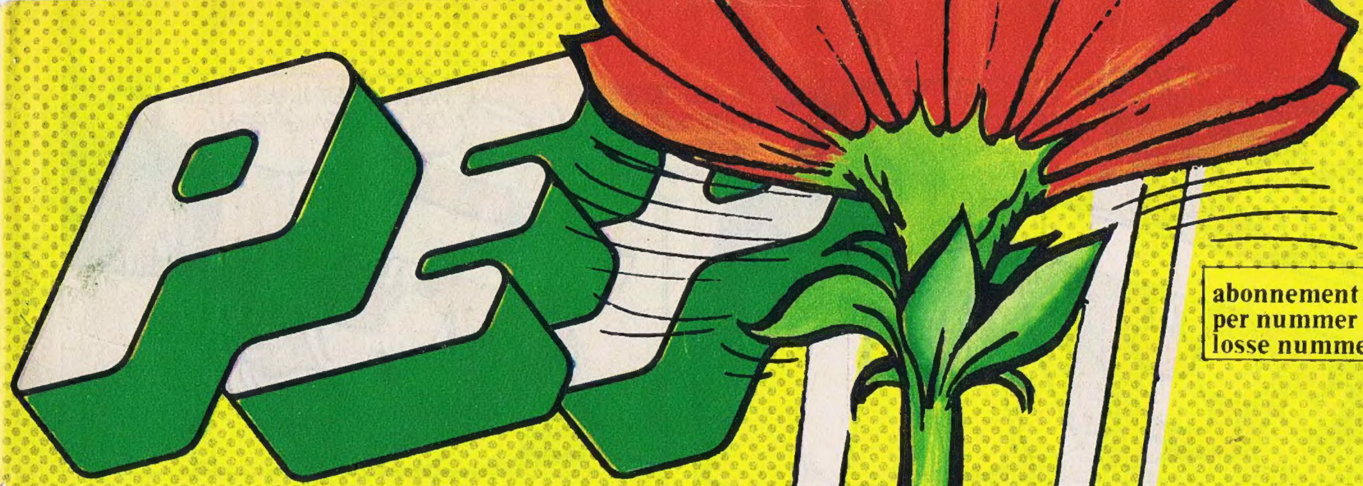
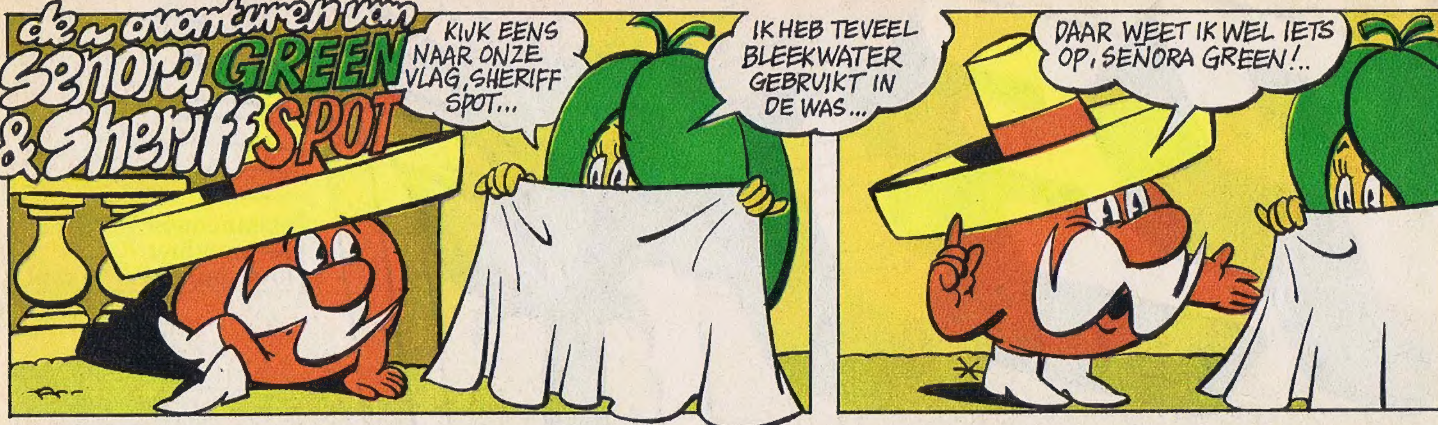
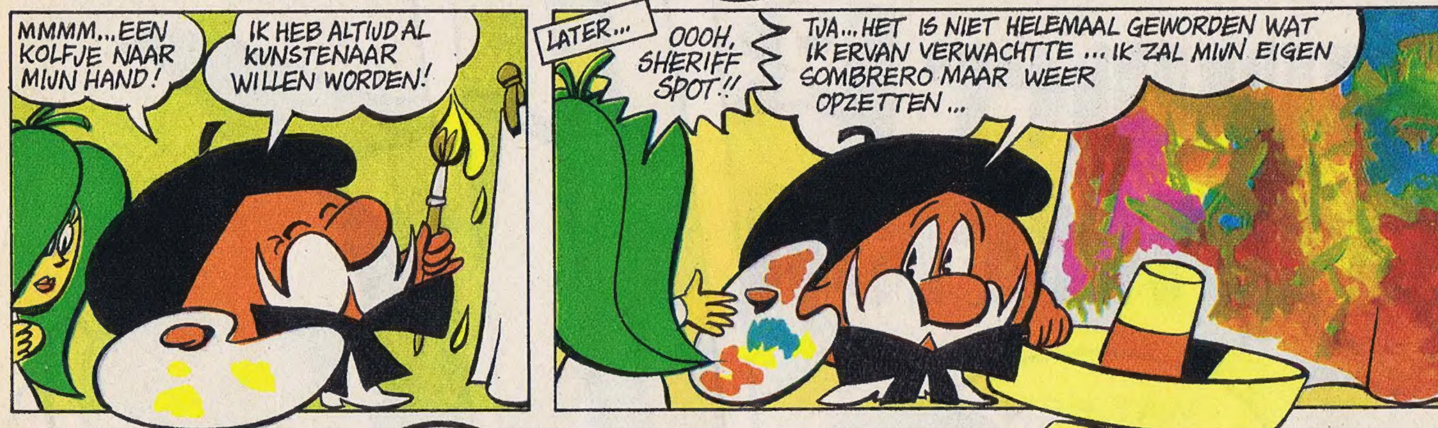

abonnement 75 cent
per nummer
losse nummers 90 cent

nummer 13
stripweekblad

Teken een kleurige vlag voor Green Spot Land en win één van de 201 prijzen.

Doe mee. Teken een kleurige, fleurige vlag voor Green Spot Land. Op een kaart, een vel papier, groot of klein. Je bent helemaal vrij. Een deskundige jury bekijkt alle vlaggen heel goed. De allermooiste krijgt de hoofdprijs. Heb jíj die getekend? Dan win je een dagje-uit-voor-je-klas! Dan ga je met z'n allen in juni kijken hoe Green Spot gemaakt wordt. Je krijgt een gezellig etentje en neemt allemaal een verrassing mee naar huis. Leuk idee, nietwaar? Hoor je tot de 200 andere winnaars? Dan ontvang je kant en klaar thuis: een doos met 30 bekers Green Spot. Die lekkere sinaasappeldrank zonder prik, vol avontuur! Je hebt dus 201 kansen. Kleuren maar. Veel sukses!

Stuur je vlagtekening, met op de achterkant je naam en adres, samen met 3 groene Green Spot-merkjes van het halsetiket van de literfles (òf 3 kroonkurken van de ¾ literfles) in een envelop. Plak de envelop dicht, frankeer en adresseer aan: **Green Spot Land, Postbus 150, Dongen.** Doe het vóór 31 mei 1974.

Green Spot® zonder prik, vol avontuur

PEP post

postbus 6003 haarlem

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 13 — 29 maart 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/33 90 40

Kinderlijk

Op dit moment vind ik dat PEP iets zwakker is geworden. Dat wil zeggen met de tekeningen, ik vind ze maar kinderlijk. En dan denk ik aan Roodbaard, Luc Orient, Blook, Rob Palland en de Transtijdhandelaar. Het filmnieuws van Jan de Rooij vind ik *prachtig*, want ik weet veel over de film en ik ga er elke week heen. Zou u Jan de Rooij willen vragen of die iets van de Chinese films (Bruce Lee) in de PEP willen zetten. Weet u ook het adres van de tekenaars van Luc Orient en Blueberry?

Carl Withaar, Zwolle

Eddy Paape kun je bereiken via uitgeverij Lombard, Giraud via uitgeverij Dargaud.

Onnodig geweld

Ik moet zeggen dat ik zeer tevreden over uw werk ben, en ik lees dan ook iedere week weer met veel plezier het resultaat daarvan. Ik ben van mening, dat Luxy Luxy een geweldige aanwinst is. (Reeds). Slechts 1 verhaal zag ik graag uit Pep verdwijnen, nl. Cocco Bill, en wel om de volgende redenen: 1. Er wordt teveel onnodig geweld gebruikt in dit verhaal, wat 2. een kinderachtige uitwerking heeft op de lezer, die nu ook hierdoor de simpele opbouw van het verhaal te doorzien krijgt. (Bof.) Voo' de 'est is alles in o'de. Luc Orient wordt ook steeds beter-BZZzzz-klik.
Gotlib... eh, opslag zou ik zo zeggen. (Ja? Dat is dan afgesproken.) Tuxedo moeften ve vijn gebit uit vijn mond flaan, voor zover hij nog in het bezit is van tanden natuurlijk. Maar kom, laat ons niet bij Peanuts van zaakjes stil blijven staan; Time is tenslotte Money, nietwaar? (woordspeling, hè).
Nu even serieus (ja, toch!!): PEP is alles overtreffend goed (GROINNK), en geef Pepita een hele dikke zoen van me (2 mag ook). Ave.

Ton van Hattum, Helvoirt

Voor geweld: zie Pep 5. Pepita heb ik even lekker voor je gepakt (Pietje).

Geweld in de strip

Het feit dat de heer J.v.E. te H. onder zijn stukje in Pep nr. 5 die twee regeltjes vermeldt, geeft volgens mij aan dat de reakties binnen de Pep- en andere redakties niet onverdeeld gunstig waren. Toch gedaan... ziehier mijn reaktie: alle lof hoor.
Dít is de kant die de Pep m.i. opmoet: niet de strip behandelen alsof het iets onwezenlijks is, maar als onderwerp, waarover best te praten valt en wat vooral te lezen valt.
Waarschijnlijk doordat dit v. Erp's eerste stukje van deze strekking in Pep is, is het wat zwart-wit uitgevallen; Ik veronderstel Ravian en Cocco Bill niet „iets echts bestaands" te beschrijven, en hoewel óók deze strips je in wezen iets leren over de bestáánde dingen, zie ik ze vooral als lichte ontspanning om ut zo maar es te zeggen.
Verder nog vooral de komplementen aan Frits van der Heide voor zijn knappe vertalingen van Blunder, en natuurlijk allemaal de groeten.

T. van de Heiligenberg, Groenekan

Toen ik gisteren mijn door Pietje in het ongerede gebrachte kapsel aan het restaureren was, viel mijn fles Bodymilk dwars door de spiegel heen... Een gebroken spiegel betekent toch zeven jaar ellende? En dat in de week dat PEP 13 (dertien!) uitkomt...! We hebben deze week trouwens véél last van ongeluk en bijgeloof. Zie Gotlib (18), v.d. Kroft (24), Lohmann (30) en Van Haasteren (44)... Maar daar staat tegenover dat Blueberry terugkomt. En ook Rataplan heeft een gelukje, zie pag. 39... Toch zit ik er een beetje mee. Wel eens geprobeerd je broek aan te trekken zonder spiegel?

Pepita Pech

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v.d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33.90.40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz). **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam. tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. tel.: 03-382380. **Agency for Canada.** Dutch Magazine and Book Import Cy 129 Huronstreet Oshawa — Ont. Att. Mr. G. Altena.

Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman-/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Titus

NIET LANG DAARNA WAS DE BANK VAN ENGELAND (DE VEILIGSTE PLAATS TER WERELD) NOG VEILIGER. EEN KORDON VAN DE GEHEIME DIENST OMGAF HET GEBOUW. OPLETTENDE TOESCHOUWERS KONDEN ECHTER NOG EEN ANDER KORDON VAN GEHEEL VERSCHILLENDE AARD OPMERKEN...

ER KOMT GEEN RAT DOOR!

HENK 'T JONG '73

41 A

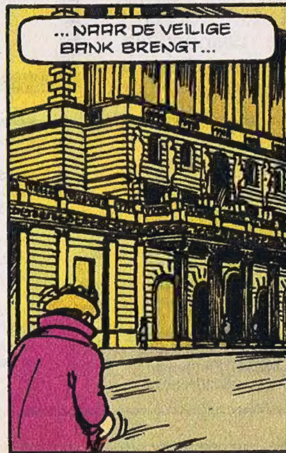

DOOR:
HENK 'T JONG
KLEUR:
ADRIE VAN MIDDELKOOP

de goudpaniek

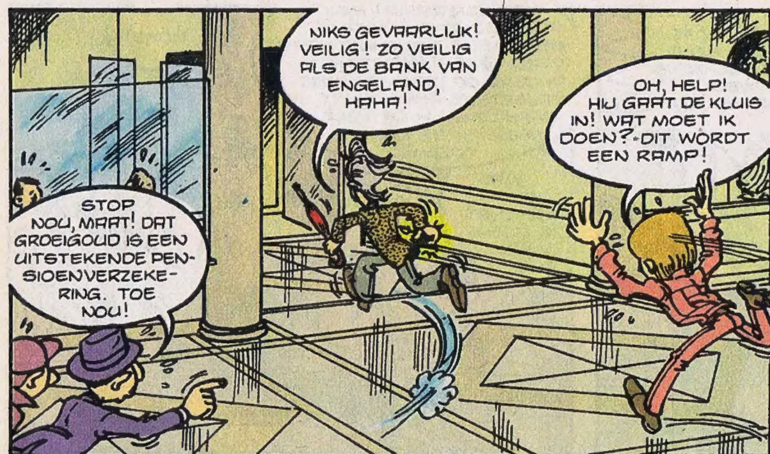

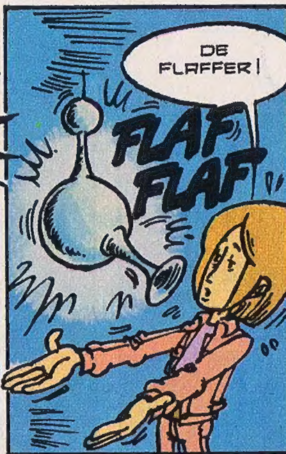

Titus

WAT MOETEN WE DOEN. WE ZULLEN VERDRUKT WORDEN DOOR AL DAT GOUD!
JAJA, IK BEDENK AL WAT! VLUG!

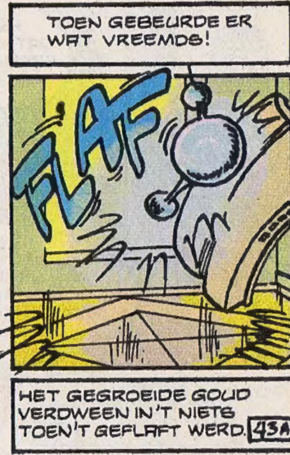

PLOP

DE FLAFFER!
FLAF FLAF
JUIST, DAT WAS WAT IK WILDE!

VERWEEK DIE DEUR, FLAFFER! DOE JE BEST!
FLAF FLAF

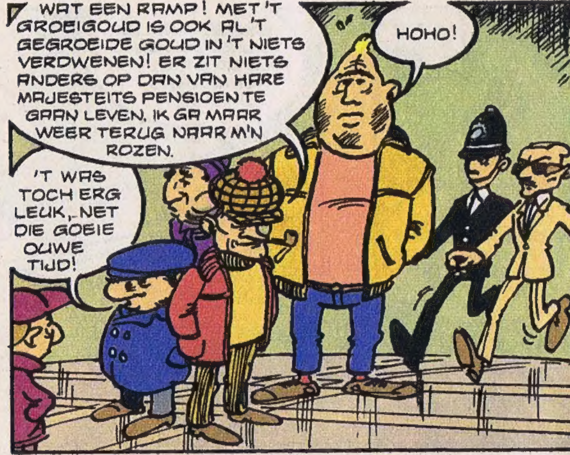

HET WAS EEN DUBBELTJE...NEE, EEN GOUDEN TIENTJE OP Z'N KANT, MAAR WE REDDEN HET.
OEF! NET OP TIJD!
FLAF FLAF
GELUKKIG!
DAAR ZIJN ZE!

FLAF FLAF
ALLE MENSEN, WAT ZOU ER VAN ONS OVER ZIJN, ALS WE DAAR ONDER HADDEN GELEGEN!

TOEN GEBEURDE ER WAT VREEMDS!
FLAF
HET GEGROEIDE GOUD VERDWEEN IN'T NIETS TOEN'T GEFLAFT WERD.
43A

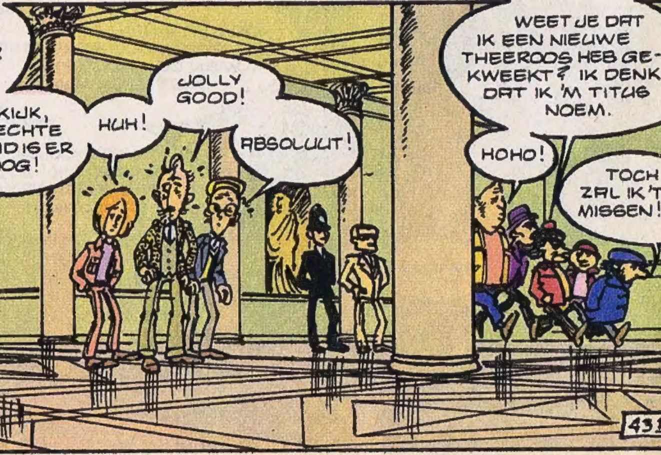

EN M'N GROEIGOUD IS OOK WEG! WAT ERG!
WAT EEN GELUK DAT DE FLAFFER OOK DAAR RAAD MEE WIST, IK HAD 'T ZELF NIET GEKUND!
PLOP
HÉ TITUS, NOU HOORDE IK TOCH WEER ZO'N PLOP, WEET JE WEL!

BAAS, BAAS! ONZE HELE GOUDSCHAT IS WEG, VERDWENEN!

WAT EEN RAMP! MET 'T GROEIGOUD IS OOK AL 'T GEGROEIDE GOUD IN 'T NIETS VERDWENEN! ER ZIT NIETS ANDERS OP DAN VAN HARE MAJESTEITS PENSIOEN TE GAAN LEVEN. IK GA MAAR WEER TERUG NAAR M'N ROZEN.
HOHO!
'T WAS TOCH ERG LEUK, NET DIE GOEIE OUWE TIJD!

ACH, ACH, IK MOET ME NIET MEER MET DIT SOORT GEVAARLIJKE EXPERIMENTEN BEZIG HOUDEN. DEZE GEVOLGEN HAD IK NIET VOORZIEN, OEF!
ZUCHT VAN OPLUCHTING.
GOED GEZEGD, OOM!

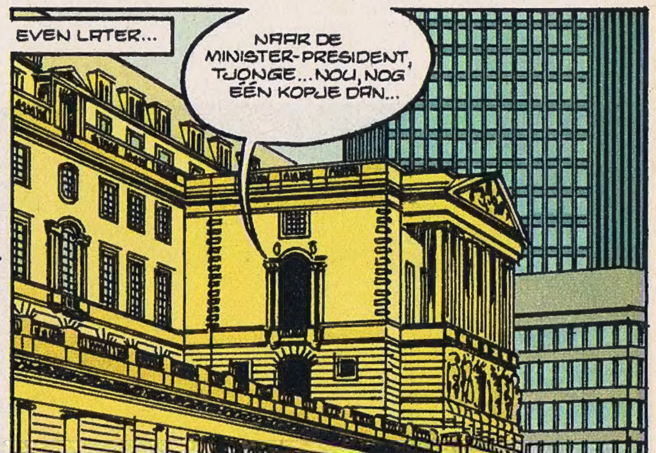

MENEER TITUS, MIJN ZEER HARTELIJKE DANK VOOR UW KOENE INGRIJPEN. U BENT EEN NATIONALE HELD!
KIJK, 'T ECHTE GOUD IS ER NOG!

HUH!
JOLLY GOOD!
ABSOLUUT!
WEET JE DAT IK EEN NIEUWE THEEROOS HEB GEKWEEKT? IK DENK DAT IK 'M TITUS NOEM.
HOHO!
TOCH ZAL IK 'T MISSEN!
43B

de goudpaniek

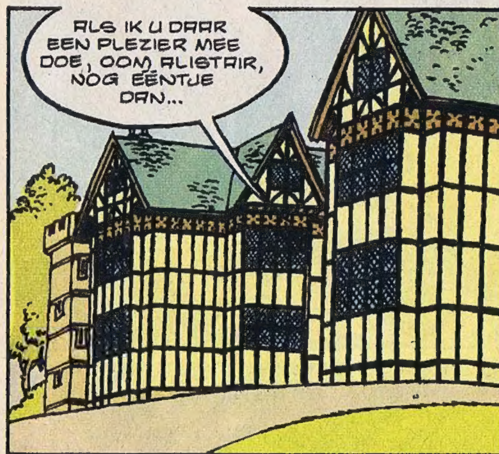

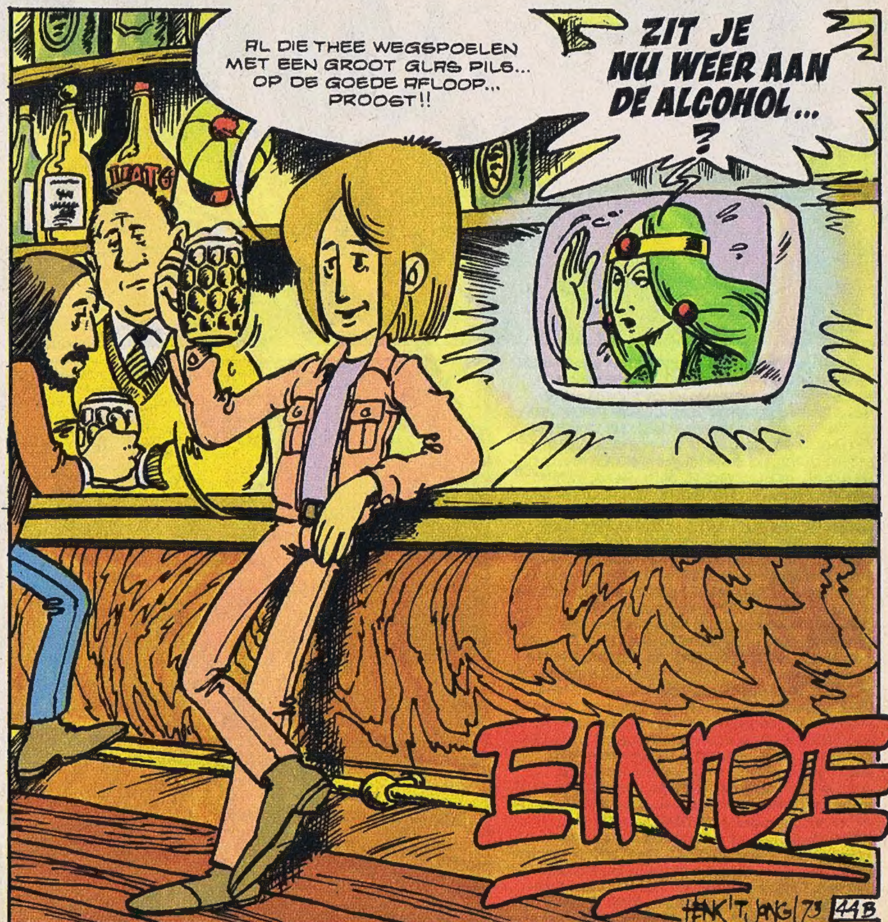

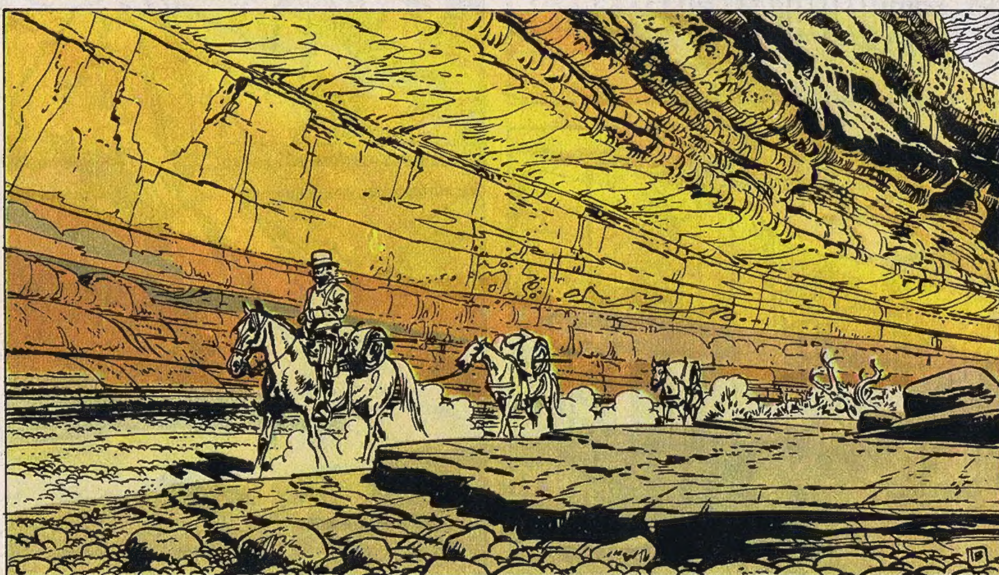
BLUEBERRY

TEKENINGEN: GIRAUD
TEKST: CHARLIER
VERTALING - JAN VAN ERP

DE DRIE UITGEPUTTE, VAN DORST SMACHTENDE RUITERS WETEN DAT ZE NOG MAAR ÉÉN KANS HEBBEN: SNEL EEN BRON VINDEN... HET GRIMMIGE LANDSCHAP IN HET NOORDWESTEN VAN DE BERGEN DER VERSCHRIKKING IS NIET RIJK AAN DAT SOORT OASES... MAAR HOE DE DORST HEN OOK KWELT, NOG ALTIJD WORDEN DE DRIE MANNEN VOORTGEDREVEN DOOR 'N BEELD WAT HEN STEEDS VOOR OGEN ZWEEFT, DOOR 'N GEDACHTE DIE ZE NIET VAN ZICH AF KUNNEN ZETTEN: VLAKBIJ MOET ZICH 'N FABELACHTIGE *GOUDMIJN* BEVINDEN!

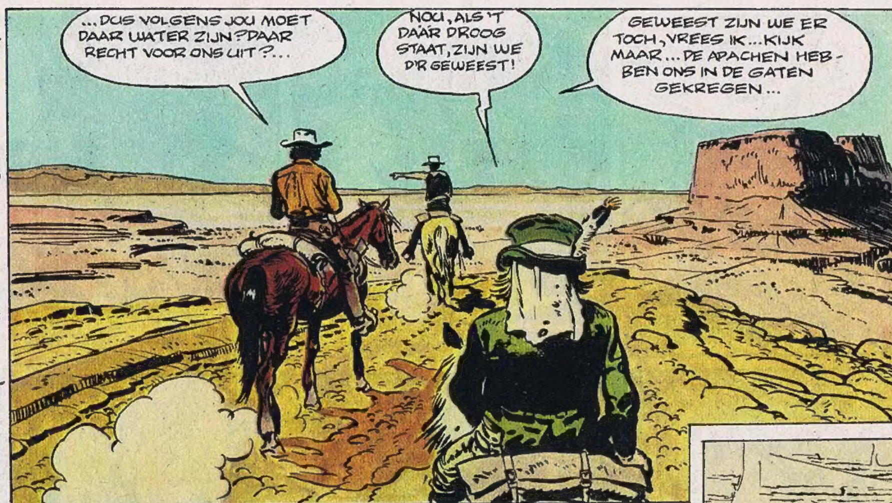
1A

...ALTHANS: VOLGENS 'N ZEKERE WERNER AMADEUS VON LÜCKNER, BIJGENAAMD "PROSIT," 'N VOORMALIG OFFICIER VAN NAAR ZIJN ZEGGEN ADELLIJKE PRUISISCHE KOMAF; DE MAN IS ZO'N BEETJE DOKTER, EN HIJ DOET OOK WAT AAN GEOLOGIE... MAAR WAT HIJ OOK IS, 'N GEWETENLOZE BANDIET IS HIJ ZEKER. AL 'N PAAR KEER HEEFT PROSIT GEPROBEERD ZIJN MIJN TE BEREIKEN, STEEDS MET EEN ANDERE NAÏEVELING DIE HIJ WIJSGEMAAKT HAD DAT HIJ HET GOUD MET HEM ZOU DELEN IN RUIL VOOR HULP; MAAR IN PLAATS VAN GOUD KREGEN DIE ARME DROMMELS *LOOD!* NOG ALTIJD ECHTER IS DE PRUIS ER NIET IN GESLAAGD ZIJN MIJN LEEG TE HALEN. DIE LIGT NAMELIJK IN 'N STREEK DIE VOOR DE APACHEN VERBODEN GEBIED IS; DE INDIANEN VREZEN DAT ZE GETROFFEN ZULLEN WORDEN DOOR EEN VRESELIJKE VLOEK, ALS WIE DAN OOK DE BERGEN DER VERSCHRIKKING BETREEDT. PROSIT HEEFT OM DIE REDEN NOG ELKE KEER HALVERWEGE RECHTSOMKEERT MOETEN MAKEN. HET LAATSTE SLACHTOFFER VAN DE DUITSER IS JIMMY McCLURE GEWEEST, BLUEBERRY'S TROUWE STRIJDMAKKER. PROSIT HAD McCLURE MIDDEN IN DE WOESTIJN ACHTERGELATEN... VERVOLGENS IS HIJ VERDER GETROKKEN, MET 'T MATERIAAL DAT JIMMY VOOR DE EXPEDITIE GEKOCHT HAD; HIJ IS AAN DE VOET VAN SUPERSTITION MOUNTAIN, IN 'T HART VAN DE BERGEN DER VERSCHRIKKING AANGEKOMEN...

het spook van de goudmijn

MAAR HIJ WEET NIET DAT DRIE MANNEN 'M OP DE HIELEN ZITTEN: LUITENANT MIKE S. BLUEBERRY, TIJDELIJK SHERIFF VAN PALOMITO; JIMMY McCLURE, DE OUDE MAAT VAN MIKE DIE HEM OP HET NIPPERTJE KON REDDEN (ZIE "DE MIJN VAN PROSIT"), EN WALLY, EEN "KILLER", WIENS COLLEGA COLE DOOR BLUEBERRY MOEST WORDEN NEERGESCHOTEN, COLE, DIE NU VOOR EEUWIG SLAAPT ONDER EEN STAPEL STENEN...

MAAR OOK DRIE RUITERS KUNNEN AL ANGSTAANJAGEND GENOEG ZIJN...

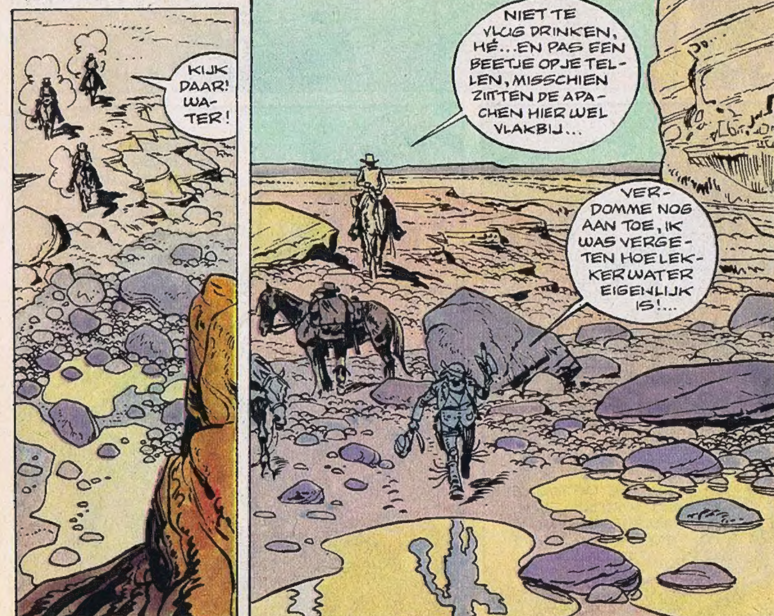
'N PAAR OGENBLIKKEN LATER..

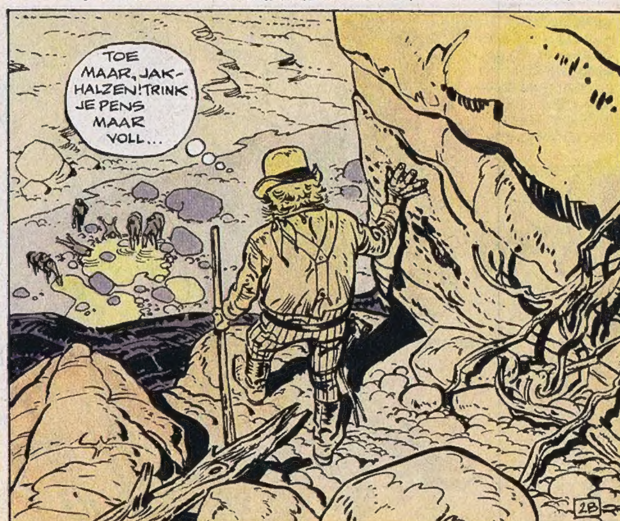

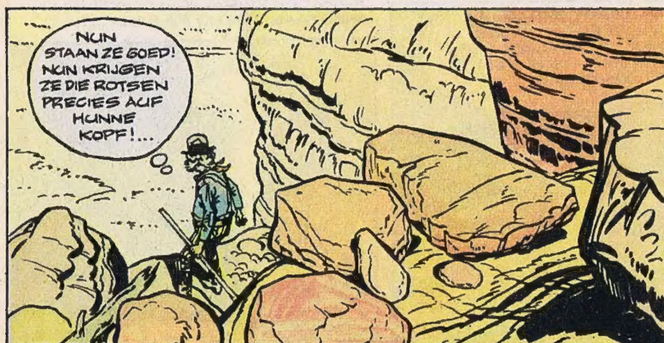
MAAR OP DIT MOMENT ZIJN DE INDIANEN NOG NIET 'T GEVAARLIJKSTE...

'N UUR OF WAT LATER...

BLUEBERRY

WORDT VERVOLGD

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jìj verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:
* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Stuur mij als kado:

- O het album van 'De Macaroni's'
- O het album van 'Wellington Wish'
- O het album van 'Bernard Voorzichtig'
- O het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974. 13-Pep-74-01A

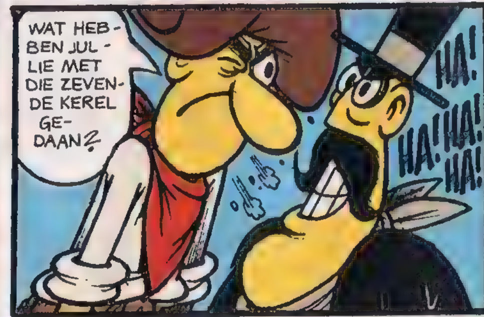
COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

DOOR:

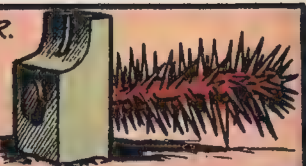
JACOVITTI

VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

DOET-HET-ZELF-PIJP.
WIL BESLIST NIET GEROOKT WORDEN, WANT HIJ ROOKT ZICHZELF AL...

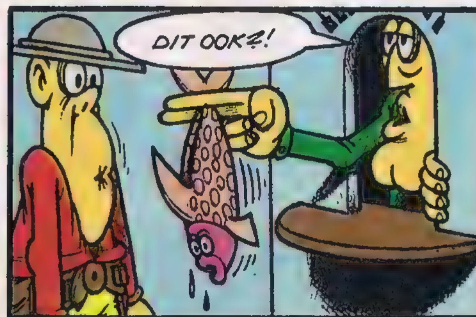

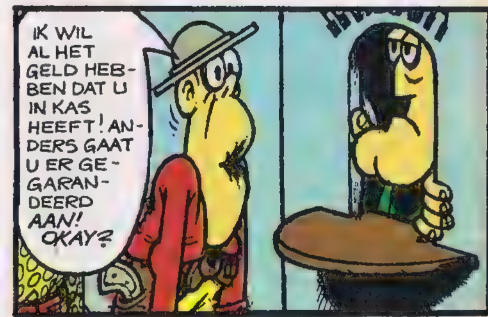
STEKELHAMER.
WEE DE MAN DIE HEM VASTPAKT OM ER ZIJN VROUW MEE TE SLAAN.

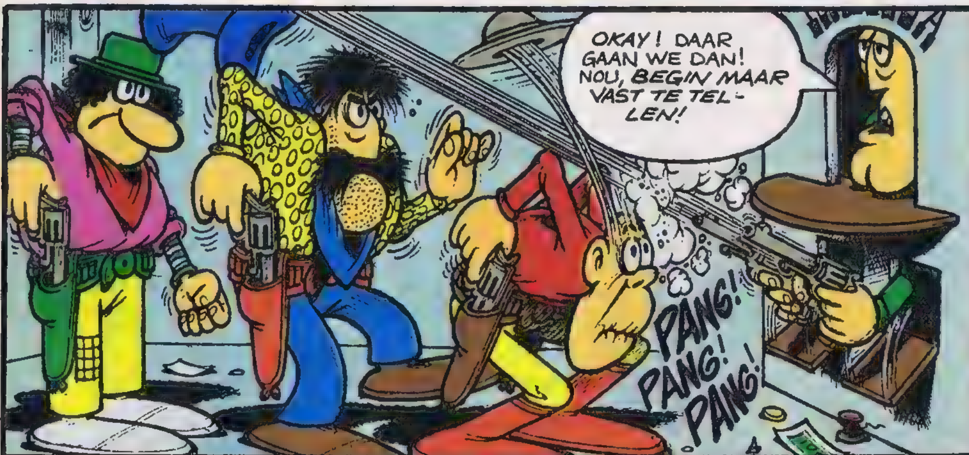

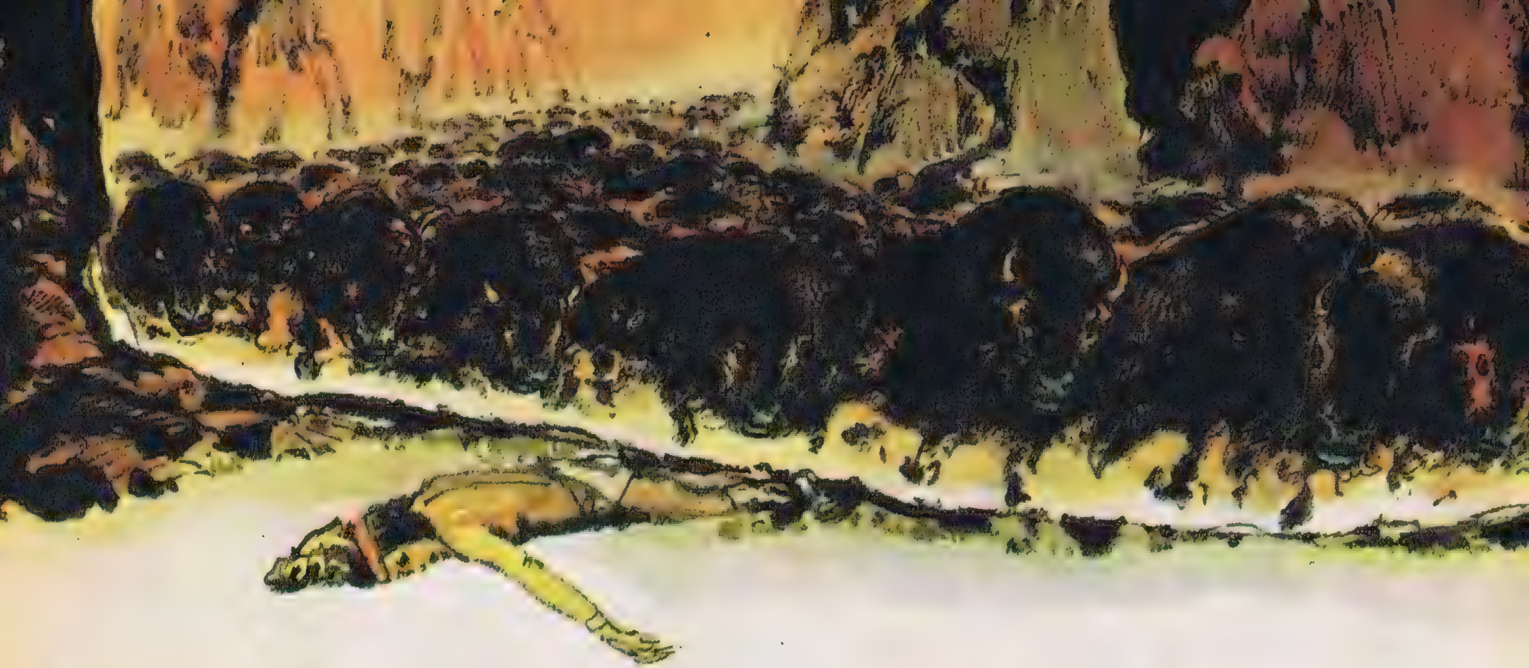

WORDT VERVOLGD

STIEREDANS

door Quint
illustratie Jan Wesseling

De jager schoot de witte bizon zonder enige emotie, als een van de twintig bizons die hij die dag doodde omdat de huiden wat geld opbrachten. Hij was te gespannen bezig met het neerleggen van zoveel mogelijk exemplaren voordat de kudde buiten schootsafstand was gevlucht, om veel onderscheid te maken. Pas toen de vilder verrast opkeek van het albino-exemplaar, begreep hij dat een witte bizon een zeldzaamheid was.
„Misschien geeft een verzamelaar er wat extra's voor," zei hij.
„Vil die maar het eerst, met de kop erbij."
„Dat kost tijd," zei de vilder.
De jager gaf geen antwoord. Hij bukte zich, sneed de tong los en nam die mee naar de muilezelwagen voor het avondeten. De oude vilder keek met tegenzin naar de kolossale kadavers. Duizend pond aan vlees verspild voor een paar honderd pond aan leer, maar dat was het niet wat hem tegenstond; het was zwaar en smerig werk, en de stank zou morgen, als de kadavers begonnen te rotten, alles nog erger maken, en hij had trek in een borrel. Maar uiteindelijk pakte hij toch zijn messen.
Toen de vilder opkeek van zijn werk was de Indiaan er ineens; hij had hem niet aan zien komen in het wijde land. Zó was de vlakte leeg en zo stond de Indiaan daar, stil en afwachtend, en waar hij vandaan kwam was een raadsel.
De jager stond al met zijn geweer klaar, schietgraag als hij was, toen de vilder een geruststellend gebaar maakte. Hij had in zijn lange leven veel met Indianen te maken gehad, en het was duidelijk dat deze jongen niet met vijandige bedoelingen gekomen was.
De jongen had sluik donkerbruin haar en een roodbruine huidkleur. Zijn fraai beschilderde kleren van gelooid antilopevel en zijn schoenen van zacht bizonleer, versierd met geverfde pennen van een stekelvarken, vertelden de vilder alles wat hij weten wilde. Een jonge Mandan. Waarschijnlijk had hij kort geleden voor het eerst deelgenomen aan de stieredans, te oordelen naar de verse littekens op zijn naakte borst, het gevolg van de vrijwillige martelingen die daarbij gebruikelijk waren.
En wat de jonge Mandan kwam doen, wist de vilder ook meteen, daar hoefde hij niet naar te vragen. De schoten hadden zijn aandacht getrokken; de witte bizon had hem ertoe gebracht zich te vertonen. Een verzamelaar mocht misschien wat extra's voor de huid van zo'n albino-exemplaar over hebben, maar een Mandan was bereid ervoor door het vuur te gaan.

Die herfst voor het eerst had hij deel mogen nemen aan het belangrijkste dansfeest van het jaar, de stieredans, en gekleed in een bizonhuid, compleet met kop, had hij meegedanst in de kring, zwaaiend met speer en ratel, om de geesten ertoe te bewegen de bizonkudden naar Mandangebied te sturen. Die herfst voor het eerst was hij, toen de bizons inderdaad gekomen waren, als verkenner uitgestuurd, om te onderzoeken hoe groot de kudde was en waar ze heen trok, en om de jagers aanwijzingen te geven. Die herfst voor het eerst had hij het hart van een zelfgedode bizon mogen eten. Hij was een man geworden.
Als man had hij een nieuwe naam nodig, en dus was hij er in zijn eentje op uitgetrokken om die te vinden — een visioen, een bericht van de geesten, een wenk van de natuur zelf. En nu stond hij bij de aartsvader van het dierenrijk, de witte bizon, het heilige wezen dat alles wist van de schepping van de aarde, van de mensen, planten en dieren... Blanke jagers hadden een witte bizon gedood en hij moest kost wat kost zorgen dat de huid aan de zorgen van de medicijnman werd toevertrouwd. Hij wist al hoe hij voortaan zou heten: De-Brenger-Van-Het-Grote-Medicijn.
Was het niet de witte bizon die de medicijnman raad gaf? De witte bizon verscheen aan hem in zijn dromen en wees hem waar hij geneeskrachtige kruiden kon vinden en hoe hij ze moest gebruiken. De witte bizon was de zachtmoedigste van alle totems. Over zijn verschijning en zijn gedrag werd altijd met grote tederheid en omzichtigheid gesproken in de grote koepelvormige hutten van het Mandandorp. De witte bizon was het symbool van leiderschap, van ouderdom en overvloed... De dwaze blanke man had de witte bizon gedood, dat viel niet ongedaan te maken; maar hij moest zorgen dat de huid in de hut van de medicijnman terecht kwam of hij had niet het recht zich een Mandan te noemen.

„Wat zegt hij?" vroeg de jager wantrouwig.
„Dat zo'n witte bizon groot medicijn is."
„Zo... Als hij om groot medicijn verlegen zit, laat hij dan zijn eigen witte bizon gaan schieten."
„Dat is niet zo eenvoudig. Die beesten zijn zeldzaam. Hij wil de huid erg graag hebben, geloof ik."
De jager keek naar de jonge Mandan. Een pijlkoker, een boog; zelfs geen oud geweer. En een magere pony. Er viel zelfs niet te ruilen.
„Hij kan zoveel willen," zei hij schouderophalend.
De oude vilder knikte. „Jammer dat hij alléén is, en teruggaan naar zijn dorp kan hij ook niet."
„Waarom niet?"
„Te ver. Die jongens trekken er soms een allemachtig eind in hun dooie eentje op uit om iets te bewijzen, dat hoort zo bij hun gewoontes. Jammer evengoed, want voor hen is zo'n witte huid zeker honderd gewone huiden waard."
De jager keek naar de bebloede witte huid, toen naar de jonge Mandan die stil stond te wachten, toen naar de vilder. Een lach verscheen op zijn gezicht, dat grijs zag van het stof.
„Honderd gewone huiden, hè. Nou, zeg hem dat maar, voor honderd huiden mag hij die witte hebben."
Hij draaide zich demonstratief om en keerde terug naar de muilezelwagen. Achter zich hoorde hij de vilder praten tegen de Indiaan. Toen werd het stil. De jager keek om en zag de Mandan nog net op zijn pony springen; hij reed weg door het wijde lege land, de rode zon tegemoet. Die was afgebluft.
Een maand later, terwijl ze in een kloof kampeerden, de muilezelwagen hoog opgeladen met huiden, verscheen de jonge Mandan weer. Het was een raadsel hoe hij het klaargespeeld had, in zijn eentje, met slechts pijl en boog. De vilder staarde ongelovig naar hem. Een man alléén kon geen kudde omsingelen; hij moest zich telkens gevaarlijk dicht bij een kudde wagen om met veel geluk twee of drie dieren neer te schieten voordat ze alweer buiten bereik waren gevlucht, en daarbij liep hij voortdurend de kans dat een van de stieren hem te pakken kreeg... Maar toch had de jonge Mandan kans gezien om honderd huiden buit te maken. Alleen het werk van het villen al, dacht

de vilder. Die jongen had zijn witte bizonhuid wel verdiend. Hij schudde zijn hoofd en keek naar de *travois* volgestapeld met donkere huiden, en toen naar de jager.
„Hoe heeft hij ons gevonden?" vroeg de jager.
„Spoorzoeken leren ze allemaal," antwoordde de vilder.
„En dat dorp van hem, waar ligt dat ergens?"
„In het oosten, een week rijden zeker."
„Dus we kunnen allang veilig bij het fort zijn als zijn kameraden hem willen helpen..."
„Hoe bedoel je?"
De jager haalde zijn schouders op. „Zeg hem dat hij bedankt wordt voor de huiden en dat hij moet opdonderen. Zeg hem dat ik de witte huid aan een vriend beloofd heb en dat hij een kogel in zijn rooie bast kan krijgen als hij moeilijkheden maakt."
De vilder staarde hem even sprakeloos aan. Toen zei hij: „Maar dat kun je niet doen!"
„Wie houdt me tegen?"
De jonge Mandan leek te begrijpen waar het om ging, vooral toen de jager zijn geweer naar zijn schouder bracht, en reed zwijgend, somber weg over de rotsige oever, de *travois* met huiden achterlatend. De oude vilder keek hem na met gemengde gevoelens, maar hij wilde zijn aandeel in de opbrengst van de huiden niet verspelen, en tenslotte waren honderd extra huiden ook niet mis... Opeens liet de Mandan zijn pony omkeren, en terwijl hij in galop kwam terugrijden, hing hij aan één kant van zijn paard. De vilder zag zijn hoofd verschijnen onder de nek van de pony en hoorde op hetzelfde moment de *sssf* van een pijl, die naast hem in de huif van de muilezelwagen plofte. Het volgende moment knalde het geweer van de jager.
Het was een pathetisch gezicht: de pony bleef galopperen en de Indiaan zakte steeds lager en lager, en tenslotte smakte hij op de grond terwijl zijn paard zwenkte om niet op hem te trappen, en hij lag daar even met zijn voeten te schoppen, rolde zich eenmaal om, en lag stil.

„Was dat een mooi schot of niet," zei de jager tevreden. „Ik had alleen zijn kop, moet je niet vergeten, en dat in volle galop."
Grinnikend legde hij zijn geweer terug in de muilezelwagen. Heel in de verte rommelde de echo van het geweerschot langzaam weg langs de wanden van de kloof.

De jager noch de vilder hoorde hoe de wanden de knal als het ware naproefden en aan elkaar doorgaven als een resonerende galm, totdat aan het eind van de kloof een salvo van geweerschoten op een grote kudde bizons neerdaalde. Aan het eind van de kloof, aan het eind van de onafzienbare kudde, ontstond een onrustige beweging, een soort van binnenwaartse golf of trilling, nog vóór de echo van dat ene geweerschot helemaal was weggestorven. De jager noch de vilder zag hoe de bizons bij honderden in beweging kwamen, hun richting uit, door de kloof en de stroom, en het geluid van hun hoeven begon als een ver en zacht geroffel, maar zwol geleidelijk aan tot een vibrerend gebonk. Dat ene schot, weerkaatst in de kloof, had een stampede veroorzaakt.

Het geluid van een ver en aanhoudend gerommel deed de vilder opkijken. Er waren geen wolken aan de hemel. Hij legde zijn oor plat op de grond. Er was een zacht gerommel in de aarde. En meteen, ervaren als hij was, wist hij wat dat betekende. Dat duidelijke rommelen werd veroorzaakt door honderden, misschien wel duizenden hoeven. Er kwam een bizonkudde door de kloof, in volle galop. „Bizons!" schreeuwde hij. „Ze komen onze kant op! We moeten maken dat we wegkomen!"
Ongelovig keek de jager hem aan. Toen de vilder op de wagen sprong en er meteen weer af, om de grazende ezels in te spannen, en toen wegholde, riep hij hem na: „Wat doe je?" En de vilder schreeuwde: „Hier vandaan, man! Wil je vermorzeld worden?"
Maar om uit de kille wind te kunnen kamperen, hadden ze hun kamp tamelijk diep in de kloof opgeslagen, en het gedonder werd snel luider en kwam onheilspellend dichterbij. De kudde was eerder bij het einde van de kloof dan de twee mannen. De bizons raasden lijf aan lijf, rakelings langs de wanden, hijgend en loeiend, en vertrapten alles wat op hun weg kwam... huifkar, huiden, de vluchtende mannen en die ene dode man, wiens naam luidde: De-Brenger-Van-Het-Grote-Medicijn, en die dat jaar voor het eerst de stieredans had mogen meedoen. Toen de kudde eindelijk uit de kloof verdwenen was, deed het stof er nog lang over om te gaan liggen, en toen de kudde allang weer vredig graasde op de uitgestrekte grasvlakte, dwarrelden de eerste sneeuwvlokken neer in de kloof om alles te bedekken met een wit kleed van volmaakte onverschilligheid. Wit als de huid van een witte bizon die verschijnt in de droom van een medicijnman, om hem de geheimen te onthullen over de aarde en haar schepsels, en wit als het gebleekte gebeente dat in de loop van jaren de bodem van een kloof bedekt zonder dat ooit iemand vraagt naar hun herkomst.

JORIS P.K.

KOM MEE, PLOK. VLUG, ZE GAAN ERVANDOOR.

DUWEN, LAMSTRALEN. DUW DAN TOCH. OF ZE HALEN ONS NOG IN.
OH, MIJNHEER XOBL.

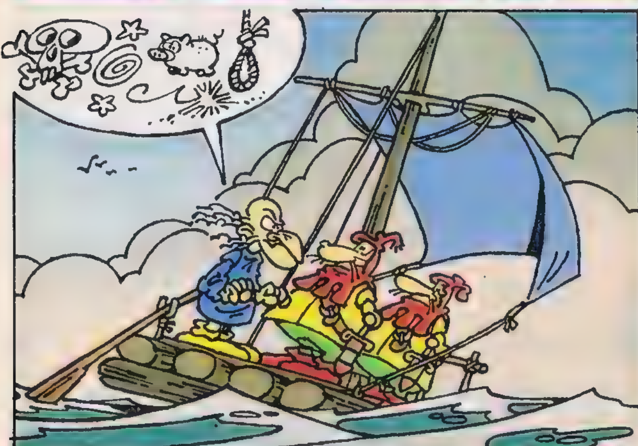

STA DAAR NIET TE LEUTEREN, ZWAMNEUS. DUWEN, ZEG IK JE.
MAAR ...
DUWEN.

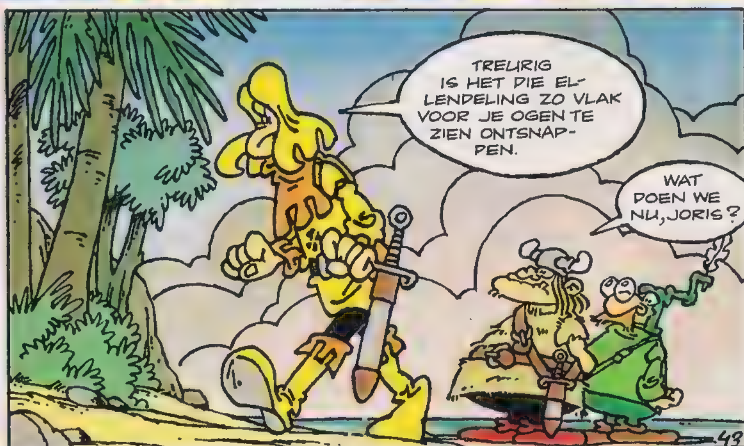

TE LAAT!
TOT ZIENS, JORIS P.K.. IK ZAL EEN BOOT STUREN OM JE OP TE PIKKEN WANNEER IK AAN DE MACHT BEN. HARK. HARK. HARK.
HEER XOBL.

WAT IS ER? WAT ZEUR JE TOCH?
HET GROOTSTE GOED, HEER...

HA, IK SNAP HET AL. JIJ POPELT OM DAT GROOTSTE GOED TE ZIEN. WELNU STAAK JE GEPOPEL. IK ZAL HET JE TONEN.
EERLIJK GEZEGD, IK POPEL OOK AL GERUIME TIJD.

MAAR!!!
PRECIES, HEER. U HEEFT HET GERADEN. WE HEBBEN HET GROOTSTE GOED VERGETEN MEE TE NEMEN. DAT PROBEER IK U STEEDS TE VERTELLEN.
TUUT!

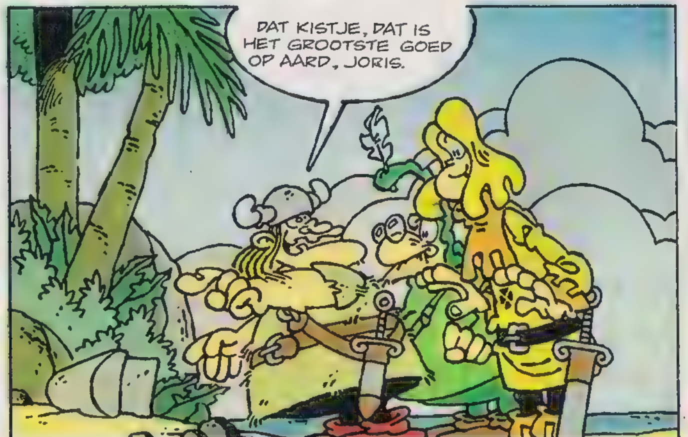

TREURIG IS HET DIE ELLENDELING ZO VLAK VOOR JE OGEN TE ZIEN ONTSNAPPEN.
WAT DOEN WE NU, JORIS?

TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

goddelijk profiel

EINDE.

WAANZIN, WAANZUIT

ER WAS EENS EEN HEÉL EENVOUDIGE, MAAR OOK HEÉL LELIJKE BOERENJONGEN
ooo

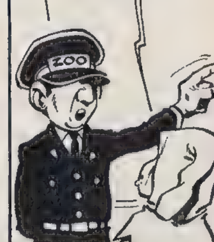

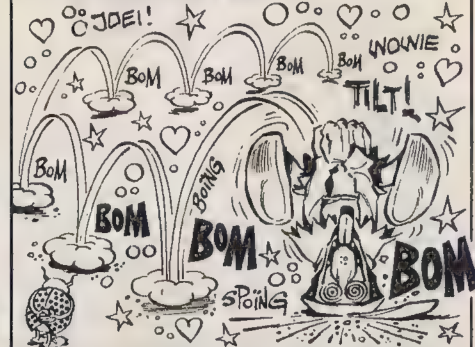

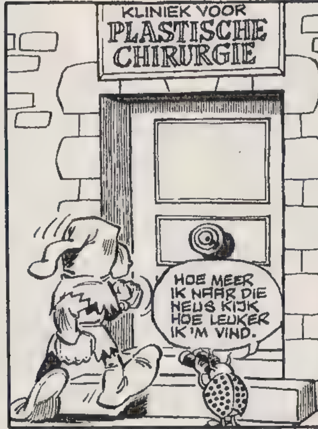

TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

ongeluksneus

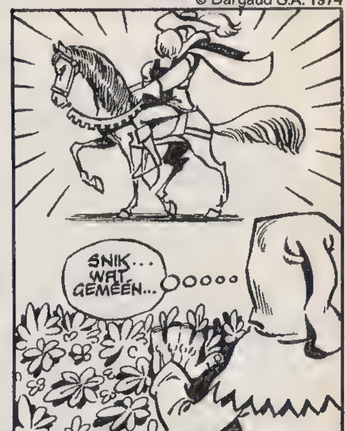

© Dargaud S.A. 1974

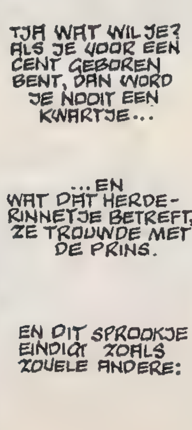

ERWIN

WAT?? DE SCHADUWEN? D-DAT KAN TOCH NIET? WEET JE 'T ZÉKER? HEB JE ZE---ÉCHT GEZIEN?
NOU-EN-OF!

ÉÉN WAS 'T ER; DÁÁR, ACHTER DIE HELLING, ZAG IK HEM EVEN HÉÉL DUIDE-LIJK!
HÉ! LET OP DE HOND...
GGGRR

MOR! HIER MOR... HIER!
GRAWRR

HOUDT HEM TEGEN!
MOR!
©1973 HANS G. KRESSE.

GRAUWR...
ER WÁS DUS ONRAAD... EN ÁLS 'T DE SCHADUWEN ZIJN, LOOPT 'T MET DE HOND...

...VERKEERD...
..AF..

JAHOOR, DE SCHADUWEN, KIJK MAAR NAAR DIE PIJL!
SMEER-LAPPEN!
SSTT!

NOU STAAN WE ER MÓÓI OP... YN'S BESTE JACHTHOND... WAT MOETEN WE HAAR NU ZEGGEN?

JULLIE ZÉLF ZIJN SCHULD AAN DE DOOD VAN DE HOND! ZEG HAAR DAT, MAN!

JAJA, JULLIE SCHIETEN DAT BEEST DOOD EN WIJ DRAAIEN ER VOOR OP, HÈ? JULLIE DOEN MAAR RÁÁK, HÈ? DE ONKWETSBARE, ONGRIJPBARE SCHADUWEN STOREN ZICH NERGENS AAN, HÈ?
SST! STIL TOCH MAN, ZWIJG!

IK ZWIJG NIET! IK BEN NIET BANG VOOR ZE! EEN KONINKLIJKE HOND DODEN, DAT GAAT ZÓ MAAR NIET! MOORDENAARS!

GENOEG! WIE DE SCHADUWEN TE NA KOMT, WEET WAT HEM TE WACHTEN STAAT!
WEGWEZEN!
15

DOOR:
HANS G. KRESSE

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

de ware koning

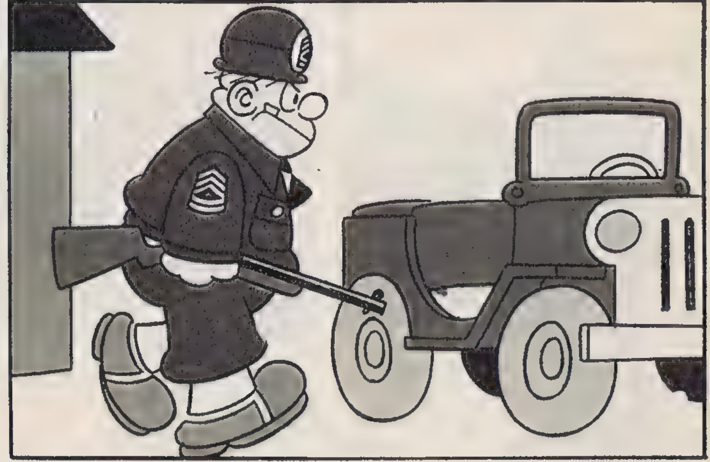

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

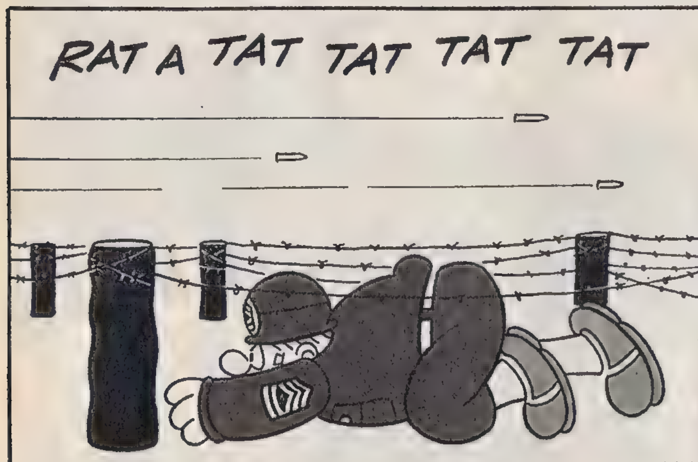
DOOR
MORT WALKER
VERTALING:
BOLESLAY BECKMAN

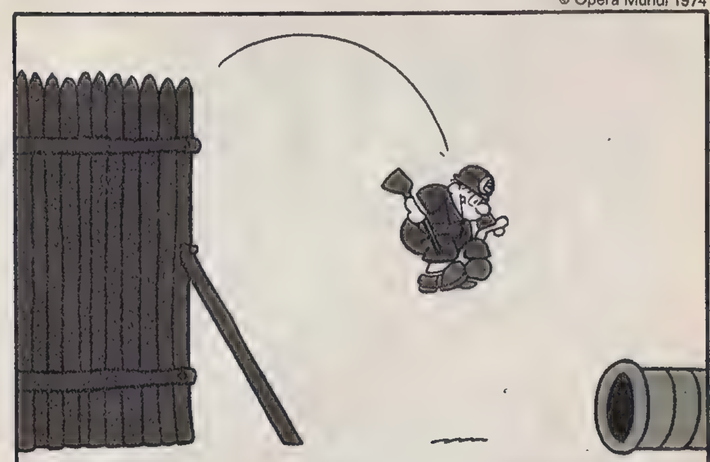

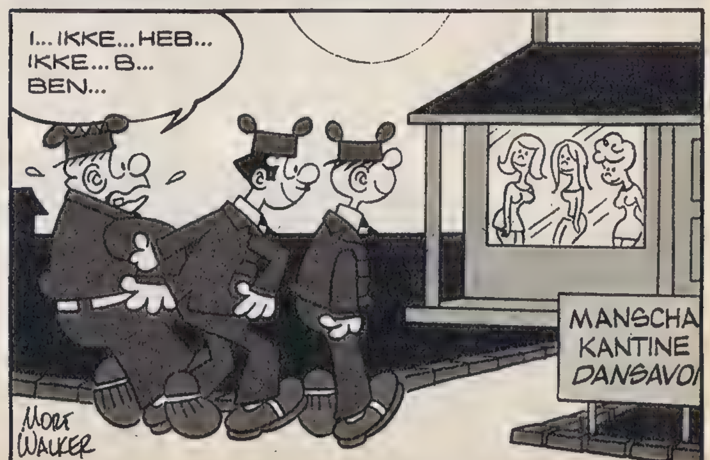

PEANUTS

DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

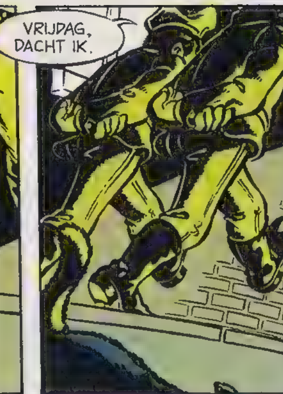

vrijdag de 13de

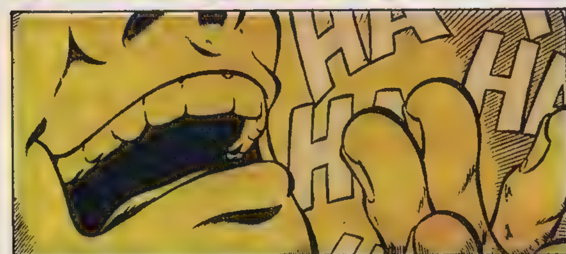

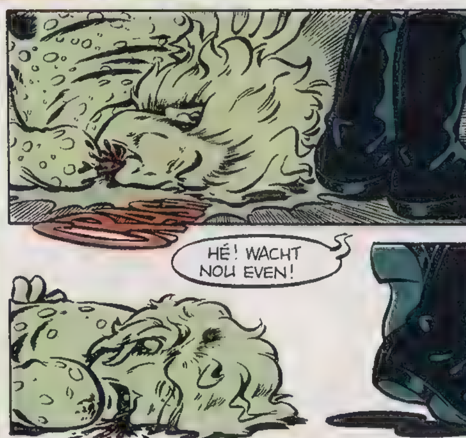

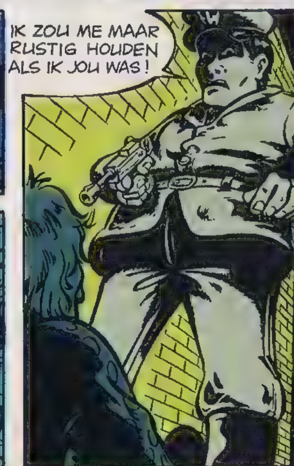

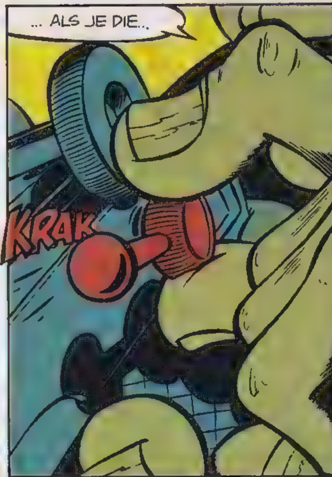
door Robert van der Kroft
KLEUR: TONNY KOOT

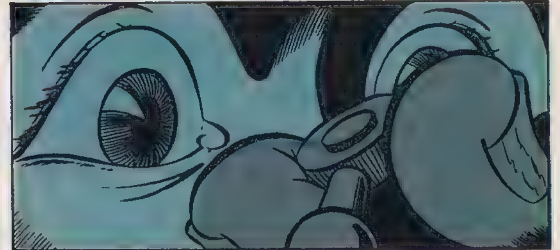

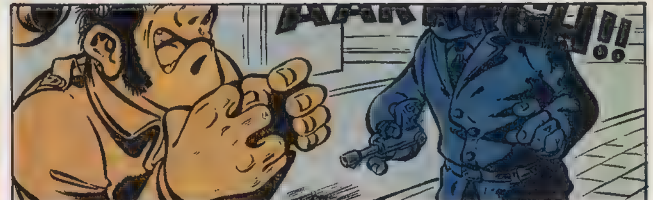

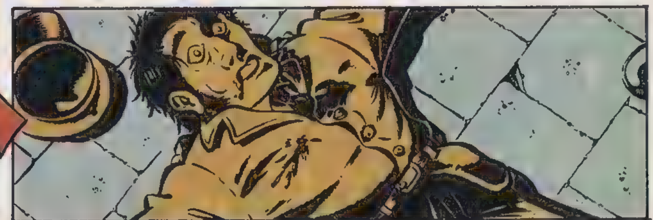

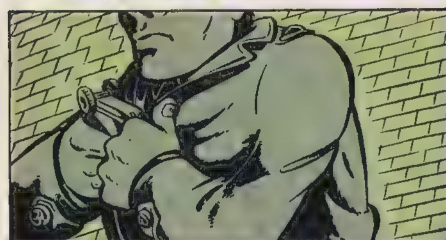

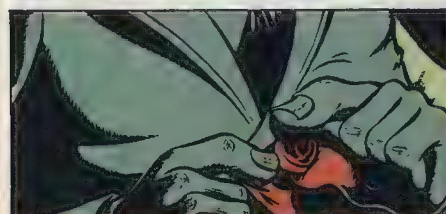

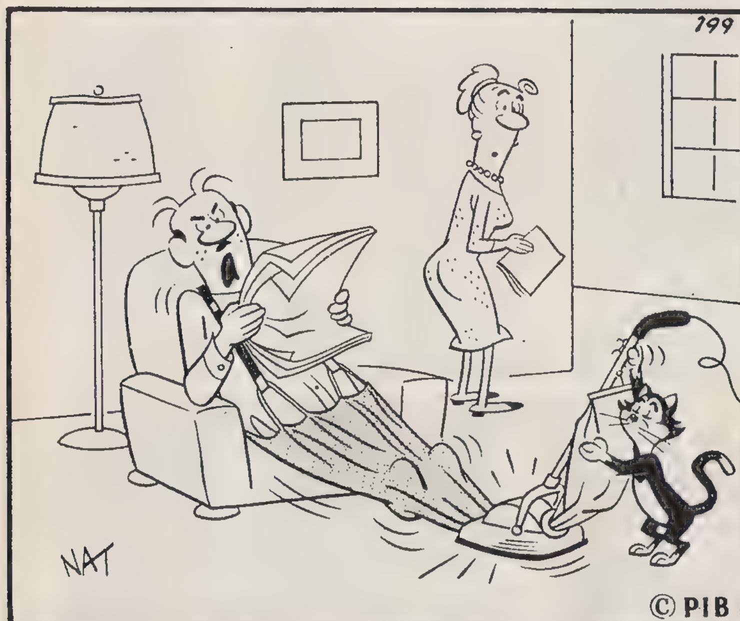

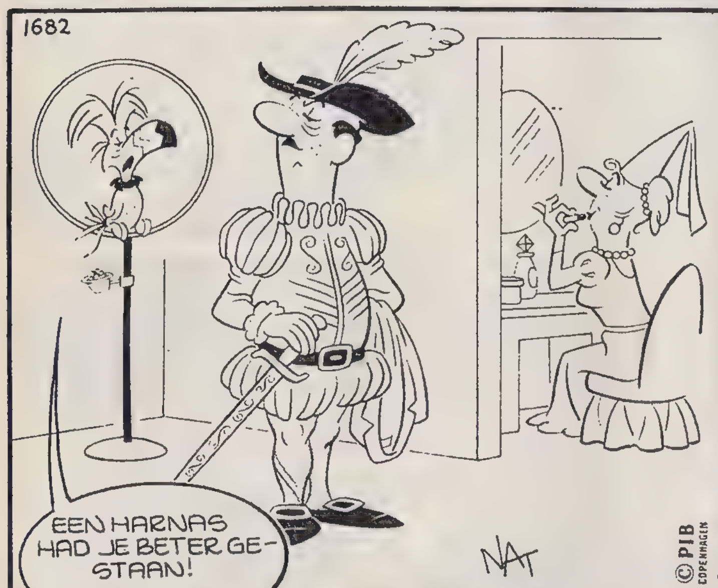

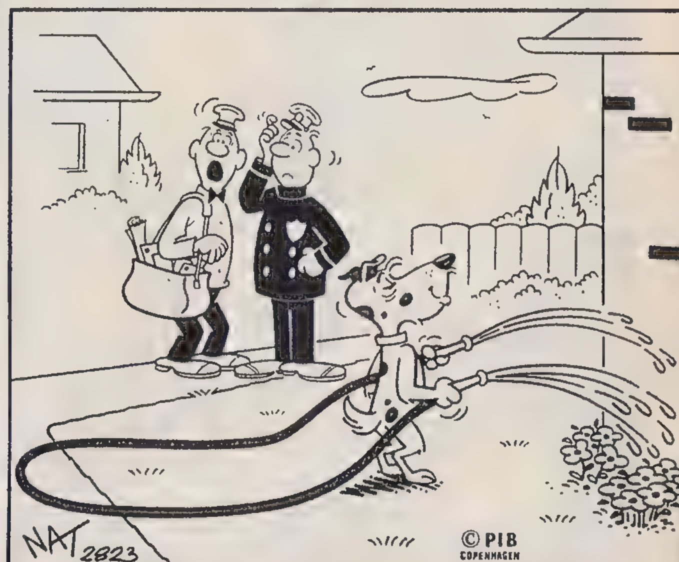
PEP's lonely hearts club

door Uco Egmond

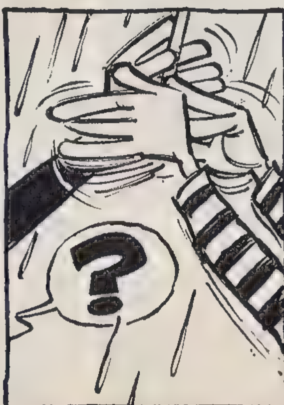

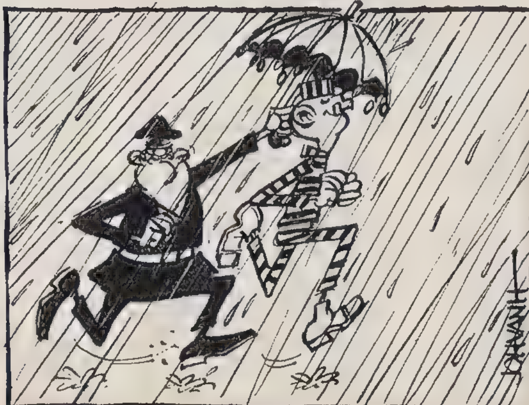

voortvluchtig

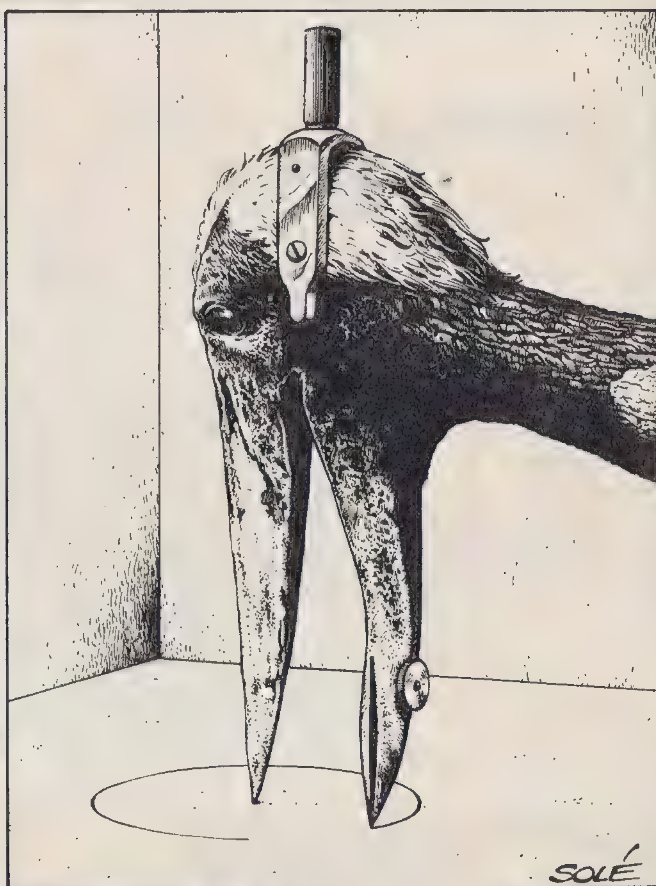
door Jan van Haasteren

SOLÉ

BLOOK

HANDJES OMHOOG, CROOK!
WAT? JULLIE?? MAAR... MAAR JULLIE HOREN OP DE AARDE TE ZIJN!!

HAHAHA! DIE BLOOK IS STERK! ALLEEN NIET IN KNOPEN MAKEN! WE WAREN IN 'N WIP LOS!

IK DACHT WEL, DAT JE HIERHEEN ZOU GAAN! WE HOEFDEN JE ALLEEN MAAR OP TE WACHTEN!

EN NOU IS MIJN GEDULD OP, CROOK! HIER IS GEEN PLAATS VOOR ONS BEIDEN!

HO!
ALS JE SCHIET, BLAAS IK DEZE HELE ASTEROÏDE OP!
HUH?!?

DEZE KNOP LAAT EEN X-BOM ONT-PLOFFEN, DIE IK AL LANG GELEDEN HIER AANGELEGD HEB. IK NEEM ALTIJD MIJN VOORZORGSMAAT-REGELEN!
JE... JE BLUFT!!

CROOK BLUFT NIMMER! IK BEN NIET VAN PLAN M'N PLAATS VOOR JOU IN TE RUIMEN! DAN LIE-VER DE LUCHT IN!
IK GELOOF NIET, DAT HIJ BLUFT, BAAS!...

GRRRR! VOORLOPIG WIN JE, CROOK! MAAR WE SPREKEN ELKAAR NOG WEL!
ALS JE NIET OPSCHIET, SPREEK JE NOOIT MEER!

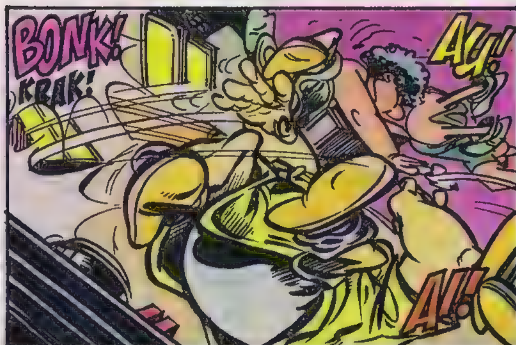

VROAOAOOOR!!!
ZIEZO! DIE SLAG IS OOK WEER GEWON-NEN! CROOK, JONGEN, JE BENT EEN GENIE, HAHAHA!
41

TEKENINGEN:
JOHNN BAKKER
TEKST: DICK MATENA
KLEUR: KOBUS VOGELENZANG

de ruimtepiraten

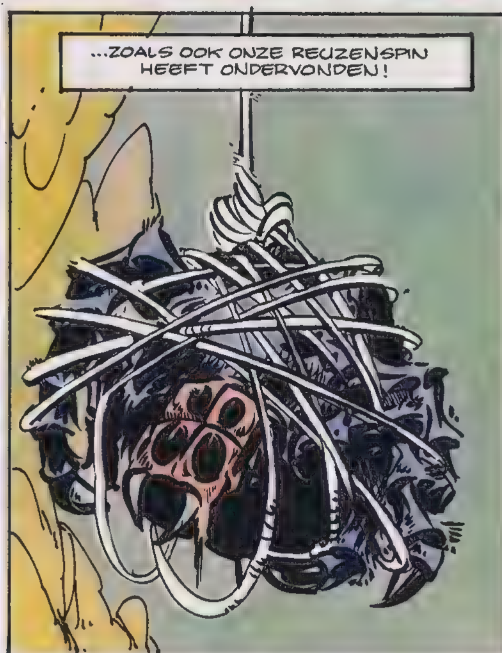

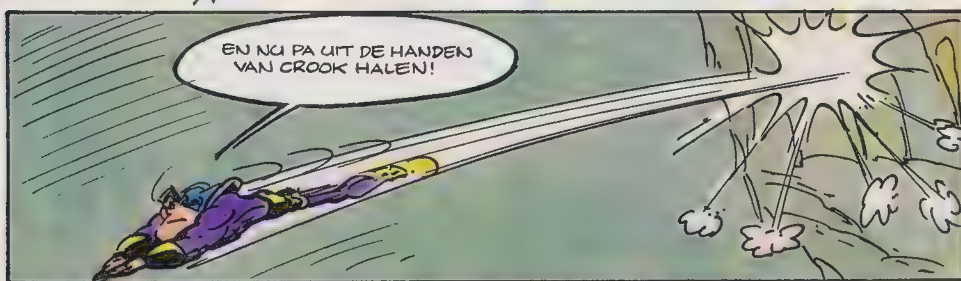

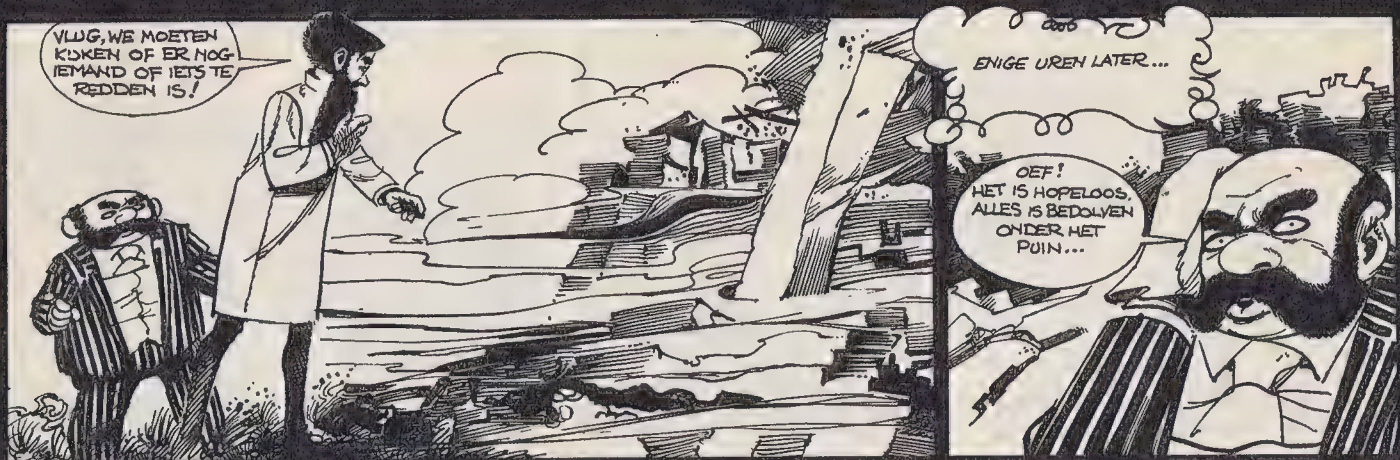

WORDT VERVOLGD

XP 5282... JE MOET ONMIDDELLIJK WEER IN JE HOK... JE KRIJGT EEN REVISIE...
HIJ GEHOORZAAMT MIJ NIET MEER... LUCIUS, JE HEBT HEM TOTAAL VERPEST...
HET SPIJT ME, JE HAD ME WAT MEER TIJD MOETEN GUNNEN, MAAR IK KAN ALSNOG...
NEE! HIJ GAAT NAAR BINNEN... IK MOET HEM ACHTERNA...
HIJ IS IN STAAT ALLES TE VERNIELEN WAT ER NOG STAAT, HIJ IS ZO ONBESUISD...
OVERAL AFBLIJVEN... IK ZAL NIET MEER BOOS OP JE ZIJN...
MIJN KOSTBARE INSTRUMENTEN... IK MOET HEM AFLEIDEN!
IK KAN TOCH NIET AANZIEN DAT ER ONGELUKKEN GEBEUREN! IK MOET INGRIJPEN!
NEE LUCIUS, BLIJF HIER, HET IS VEEL TE GEVAARLIJK!
DYN
HOOR JE DAT GEROMMEL? HET HELE GEBOUW SCHEURT!
ER IS ZEKER EEN FOUTJE GEMAAKT BIJ DE BOUW.
9 21

DOOR
WILLY LOHMANN

de dynamo-zaak

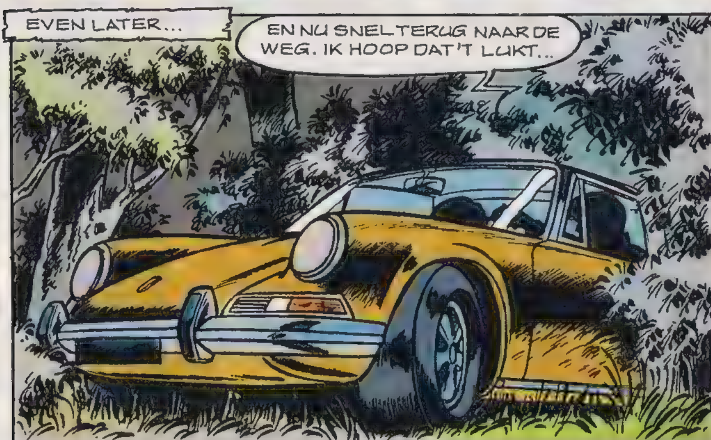

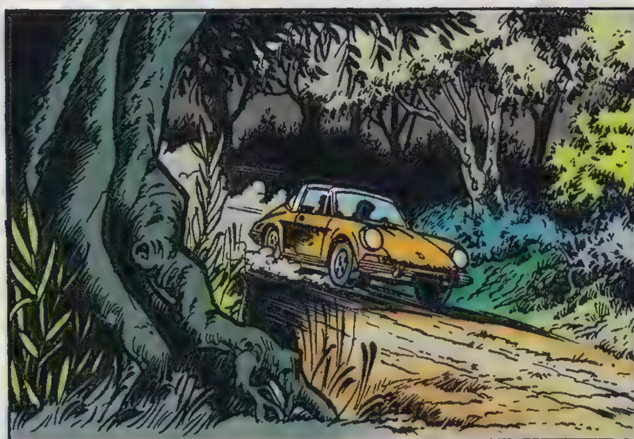
RIK RINGERS

DAT IS 'M...DE...DE BEUL... DE LEIDER VAN DE ORGANISATIE...OF MISSCHIEN IS HET WEL EEN BANDOPNAME...

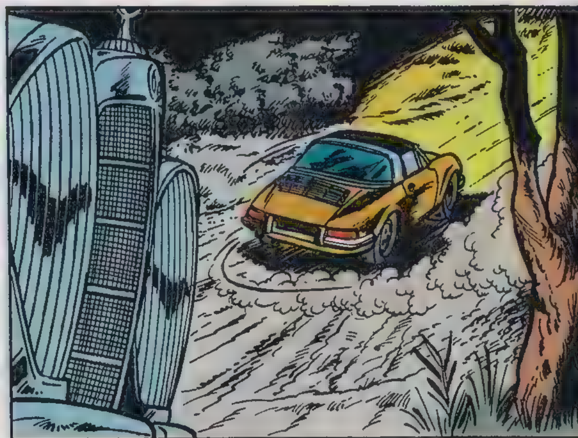

ZE MOGEN ME NIET LEVEND IN HANDEN KRIJGEN! U HEEFT GEEN IDEE WAARTOE HIJ IN STAAT IS...
IK ZAL U NIET IN DE STEEK LATEN!

WE ZULLEN ZE AFLEIDEN! IK HEB HIER EEN BLIK BENZINE, LEGE MINERAALWATERFLESSEN EN WAT LAPPEN. SOMS KUN JE TOCH NOG WAT LEREN VAN DIE SCHURKEN...

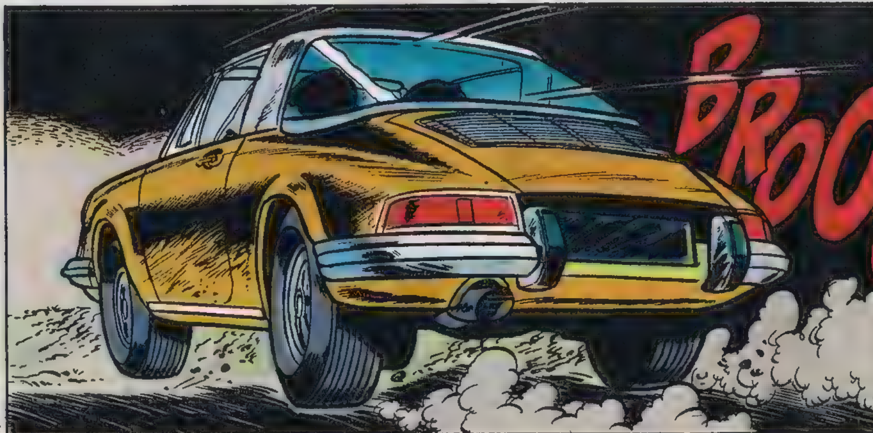

EVEN LATER...
EN NU SNEL TERUG NAAR DE WEG. IK HOOP DAT'T LUKT...

OH, ZE HEBBEN ONS VASTGEZET...

DAT SCHEELDE NIET VEEL...MAAR HET IS ONS TOCH WEER GELUKT...
ZE ZULLEN ONS TOCH ACHTERNA KOMEN!
15

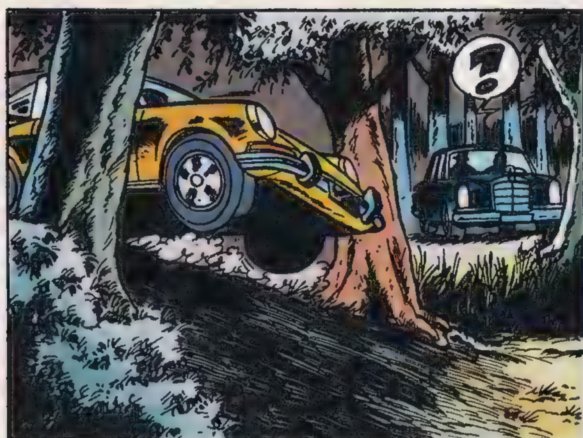

BROO

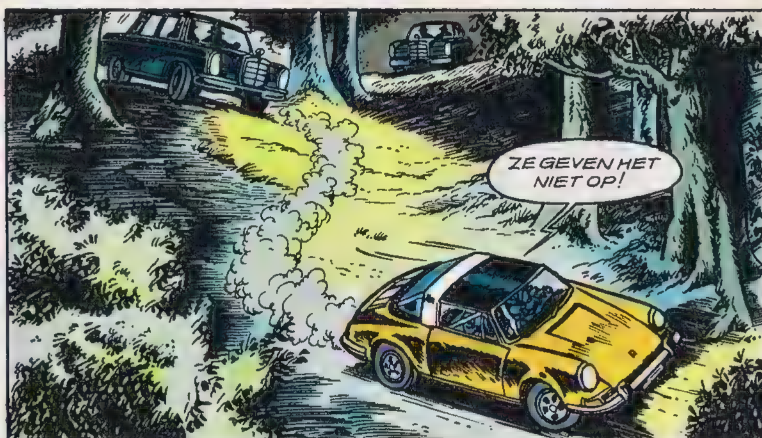
TEKENINGEN: TIBET
TEKST: GREG
VERTALING:
ANNEKE MOLENAAR

duel met de beul

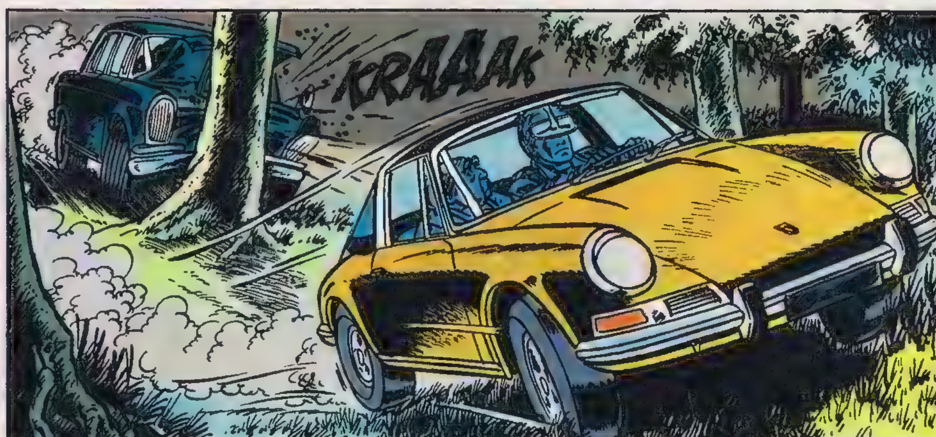

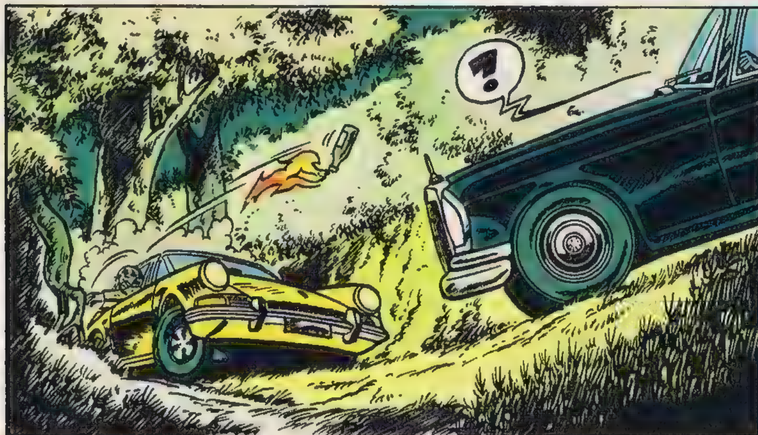

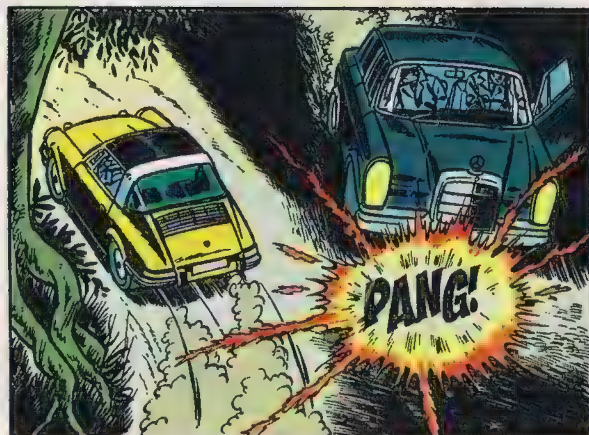

16

RIK RINGERS

?

PANG!

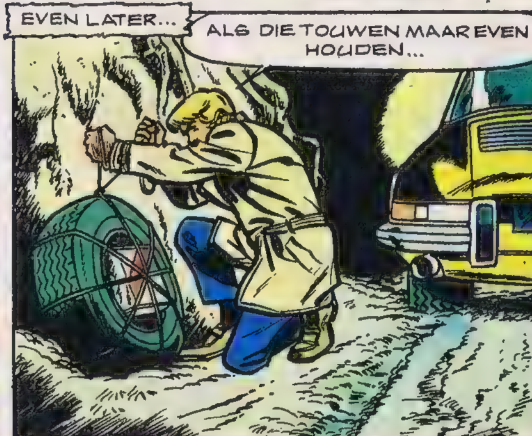

WE ZITTEN VAST!

NIETS AAN TE DOEN!
PFFFRR

WE MOETEN OPSCHIETEN! WE ZULLEN DE WIELEN EVEN VRIJMAKEN!

DE REST VAN DE BENZINE OFFEREN WE AAN HET RESERVEWIEL OP. LEG VLUG WAT TAKKEN ONDER DE ACHTERWIELEN!
OKAY!

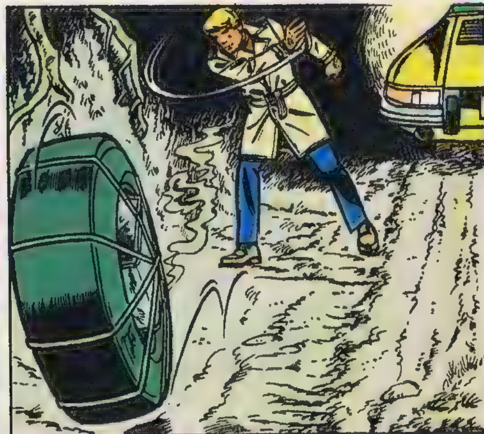

EVEN LATER...
ALS DIE TOUWEN MAAR EVEN HOUDEN...
17

VLUG! GEEF UW LUCIFERS! DAAR KOMEN ZE AAN!

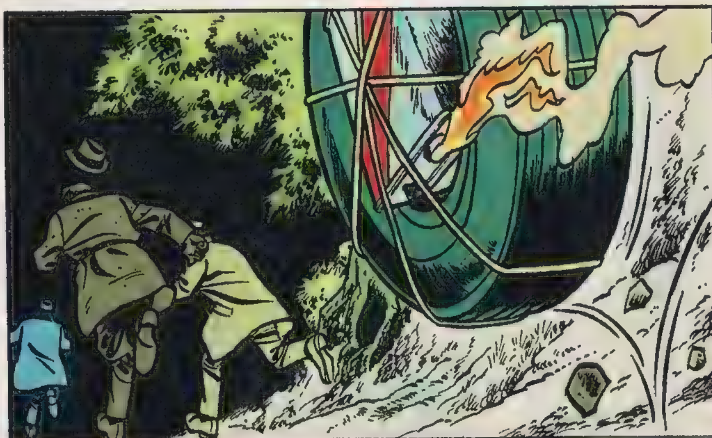
duel met de beul

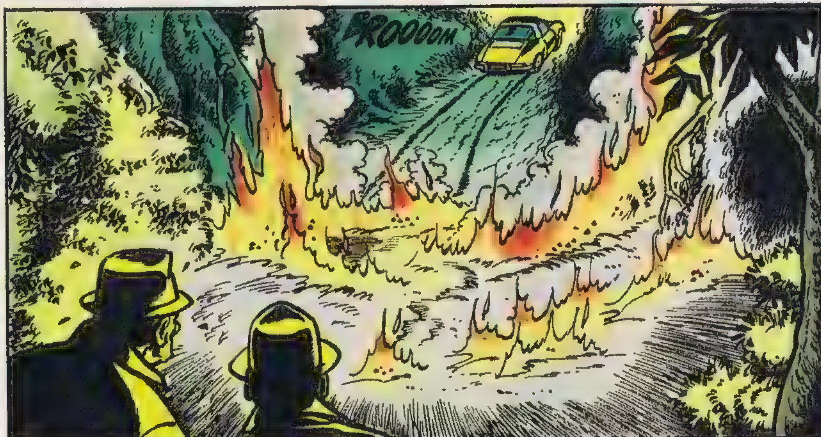

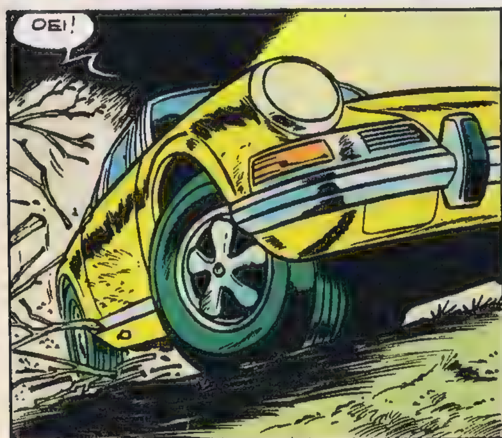

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

het water van de styx

WORDT VERVOLGD

KicKers

zijn alléén echt als de naam er op staat!

Pas op als je Kickers koopt:
Alleen de èchte Kickers hebben het leren bloemetje, de naam op de hiel en het gat in de hak.
De echte Kickers zijn wasbaar met water en zeep.

alléén-importeur:
gebr. frank+co b.v.
telefoon 02505-666

FO 105

Katja

groet alle droplustige kinderen!

KATJA is de nieuwe mascotte van Langenberg, de bekende dropfabriek in 's-Heerenberg. Hier worden de beroemde Kokindjes gemaakt en nog vele andere soorten lekkere drop. KATJA staat afgebeeld op al onze zakjes, die er nu heel anders uitzien dan vroeger. Maar wat erin zit is nog altijd even lekker. Proef het maar!

KATJA drop wordt gemaakt van zoethoutsap, dat uit Azië komt. Al meer dan 2000 jaar geleden gebruikten de Chinezen, Egyptenaren en Romeinen dit sap als ze verkouden waren of last hadden van hun maag. Drop is pas ècht, als het van dit diepdonkere zoethoutsap wordt vervaardigd. KATJA drop is daarom lekker èn gezond!

Katja
lekkere drop van Langenberg

EEN NIEUW AVONTUUR VAN LUCKY LUKE

DE ERFENIS VAN RATAPLAN

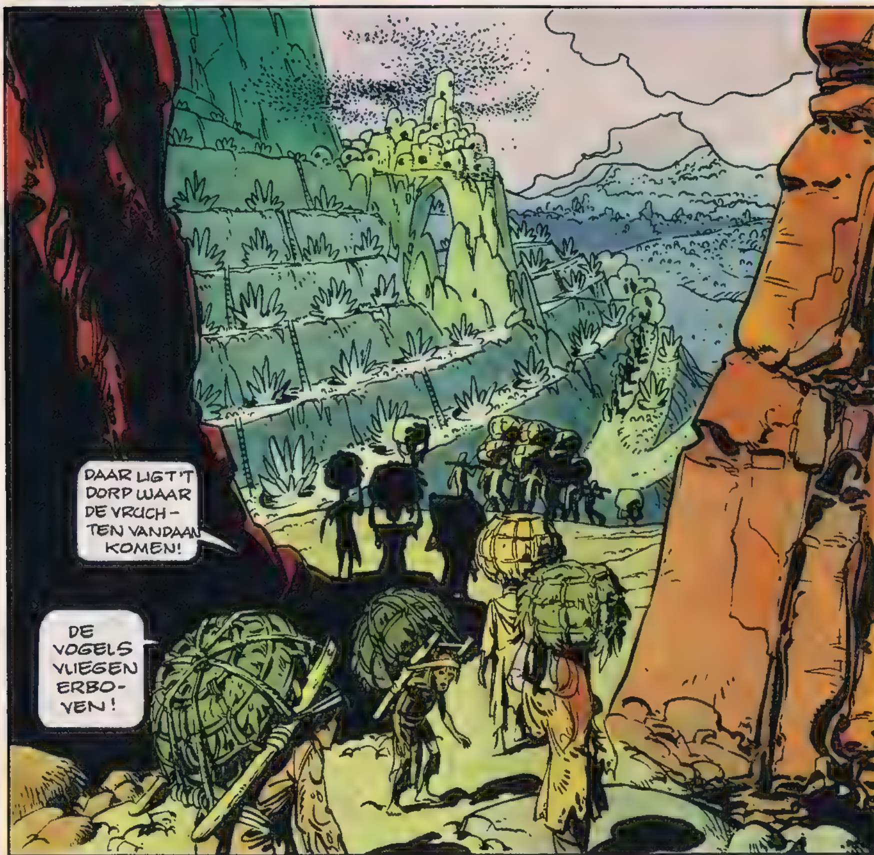
volgende week in PEP

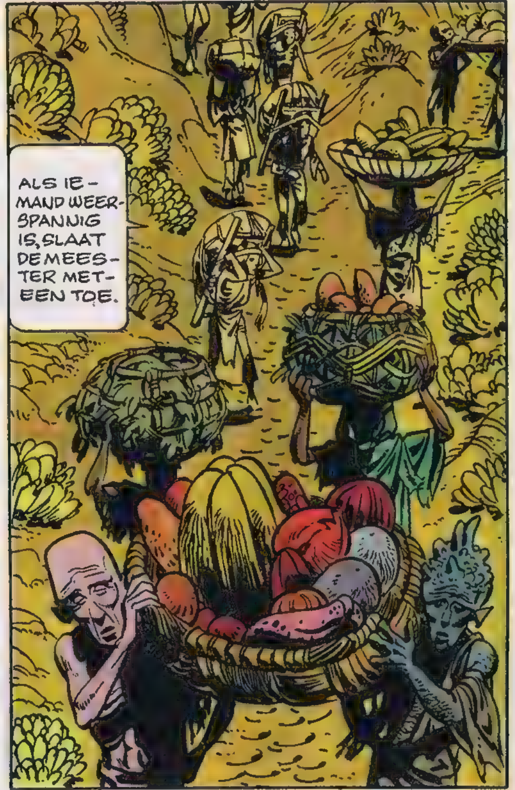

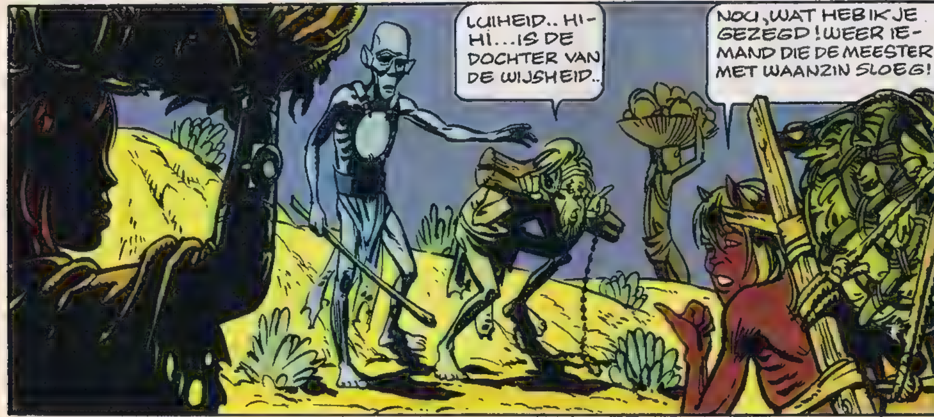
RAVIAN

TEKENINGEN: MEZIERES
TEKST: LINUS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

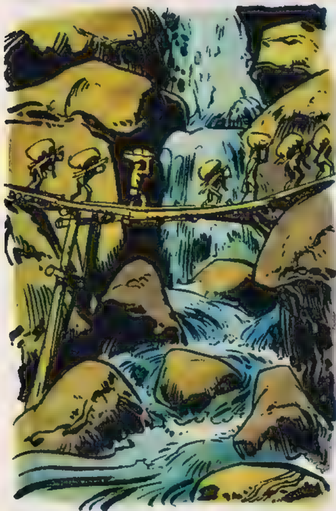

de vogels van de meester

DAN VERDWIJNT DE KARAVAAN IN EEN DICHTBEGROEID BOS. DEGENEN DIE HIER AFHAKEN, DIENEN DE MEESTER NOOIT MEER..

RAVIAN

OP DE VLAKTEN SLUITEN BOEREN ZICH BIJ DE KARAVAAN AAN. ZE HEBBEN VETGEMESTE BEESTEN BIJ ZICH...

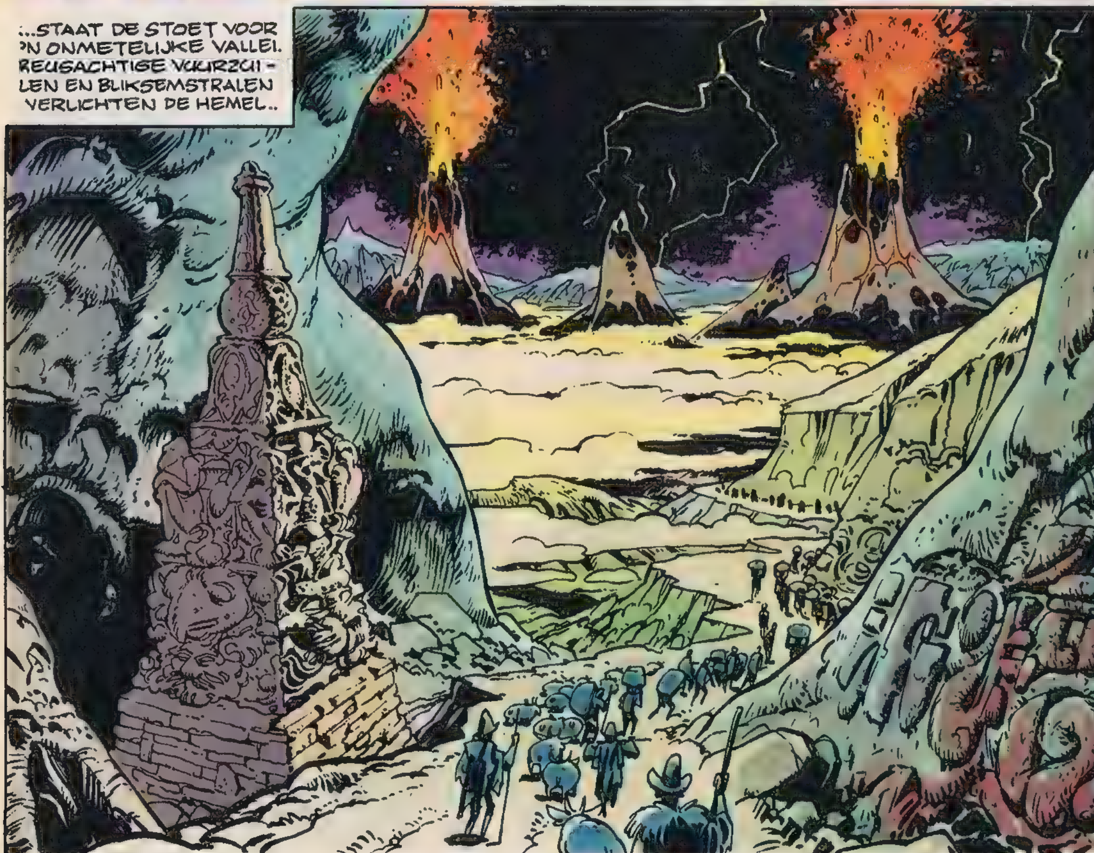

...BIJ DE NEDERZETTINGEN KOMEN MENSEN WELRIEKENDE DRANKEN AANDRAGEN.

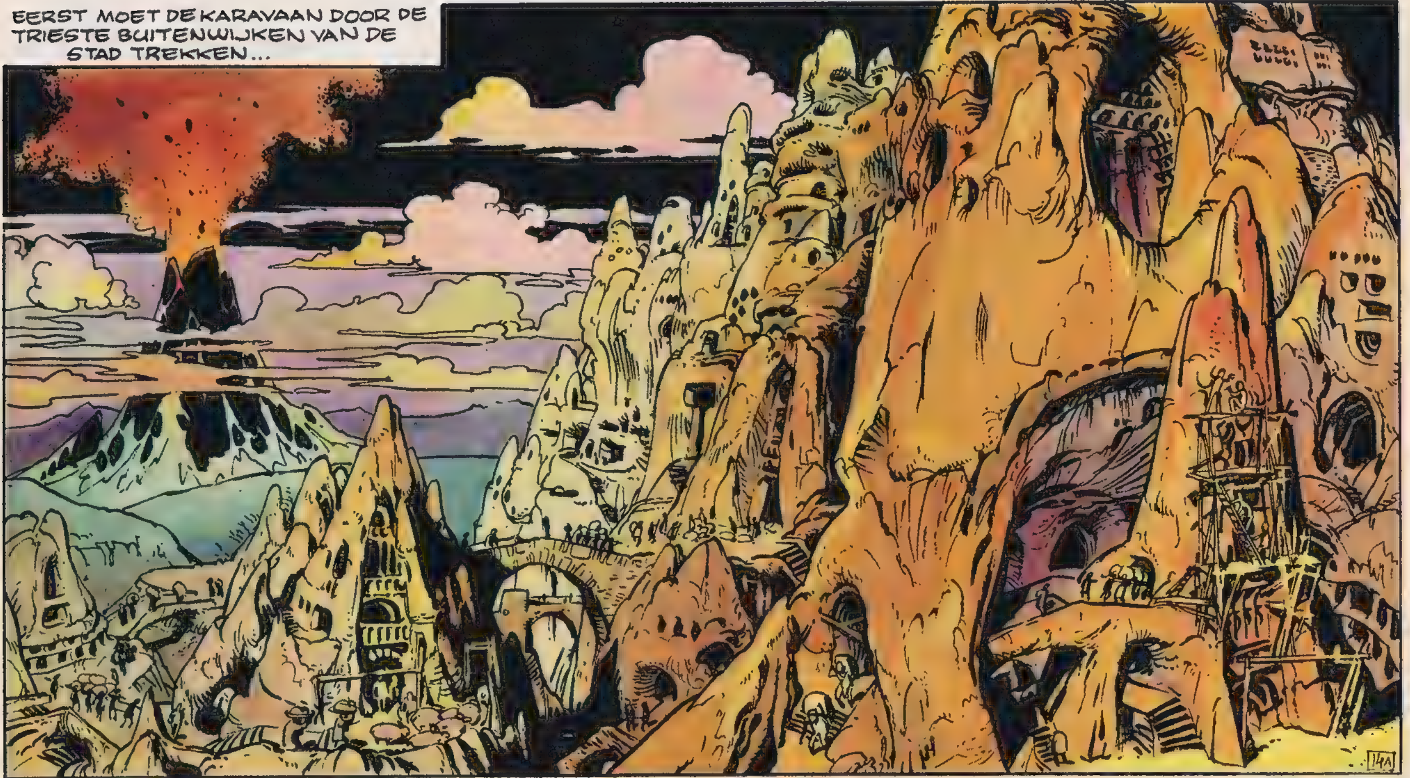
EN DAN, ALS IEDEREEN DE UITPUTTING NABIJ IS...

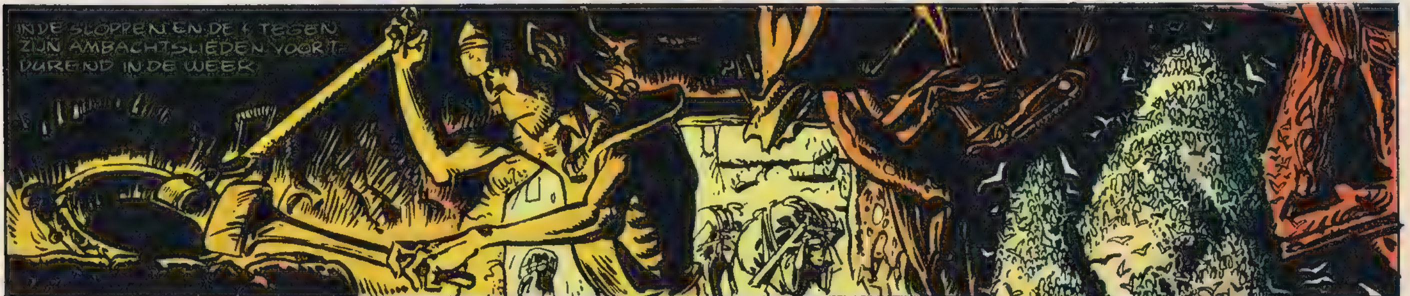

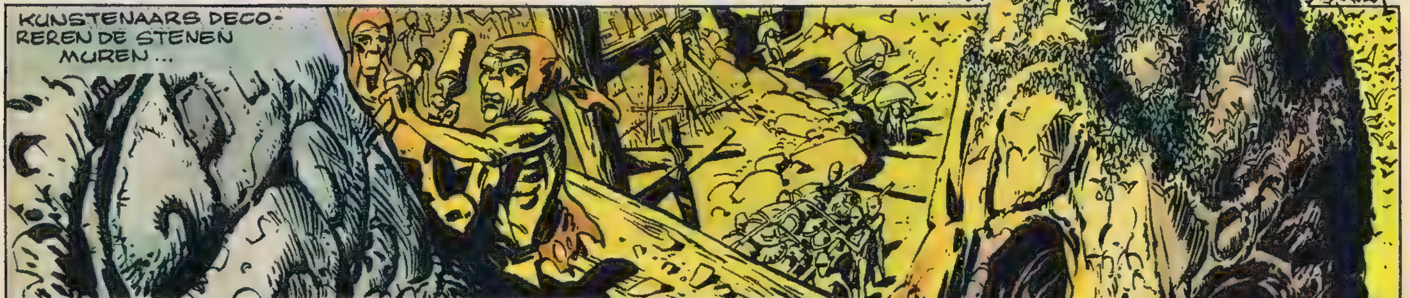

de vogels van de meester

WORDT VERVOLGD

Baron van Tast tot Zeveren

KIJKMIJ EENS!

TEKENINGEN:
JAN VAN HAASTEREN
TEKST:
FRITS VAN DER HEIDE
KLEUR: PHILIP SOHIER

een ongeluksdag

BWANG!
PAS OP!
2

HOE BEDOEL JE DAT, JAMES? JE DENKT TOCH NIET DAT IK IN ZEVEN SLOTEN TEGELIJK LOOP? DAT DIE LADDER NU TOEVALLIG OMVIEL TOEN IK ER ONDERDOOR LIEP...
DAT BEDOEL IK, MENEER. U TART HET NOODLOT.

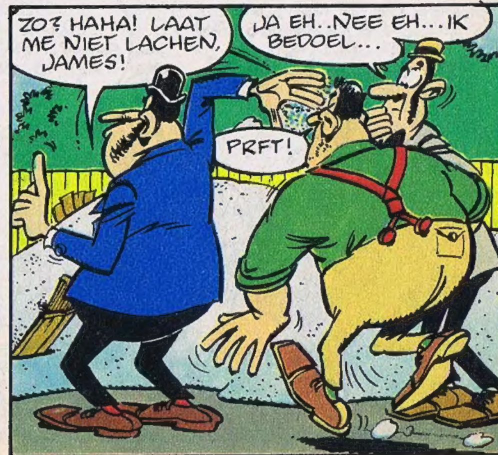
JE VERBAAST ME, JAMES. MAAR VOORUIT, IK ZAL ER DEZE KEER NIET ONDERDOOR LOPEN.

DOE WAT, JAMES. HELP ME HIER UIT!
ZOUT

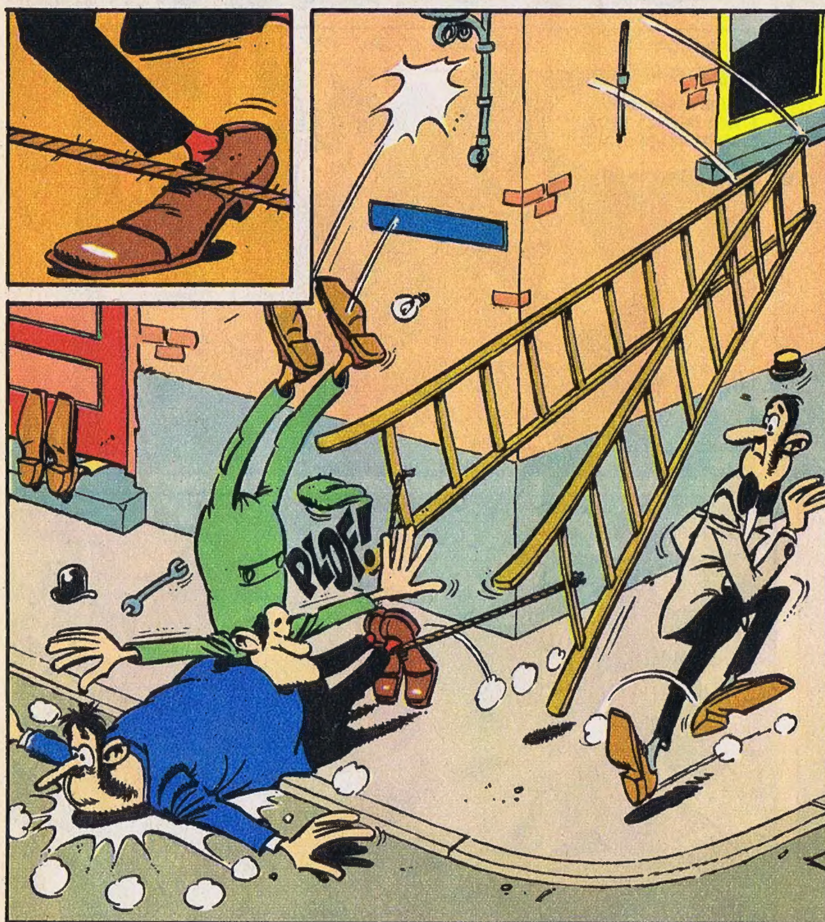

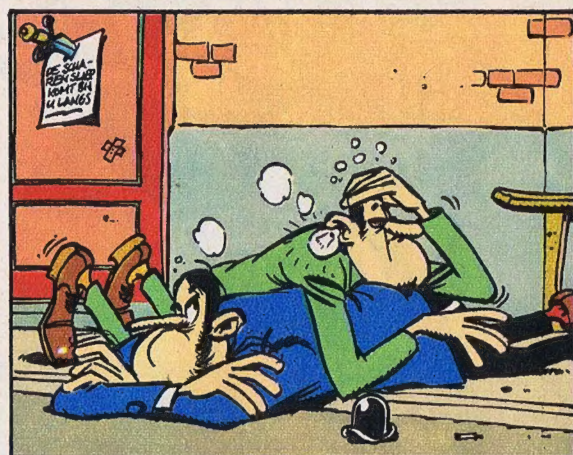
Baron van Tast tot Zeveren

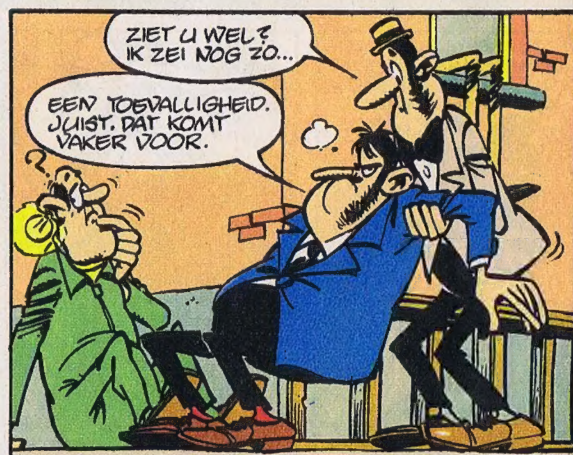

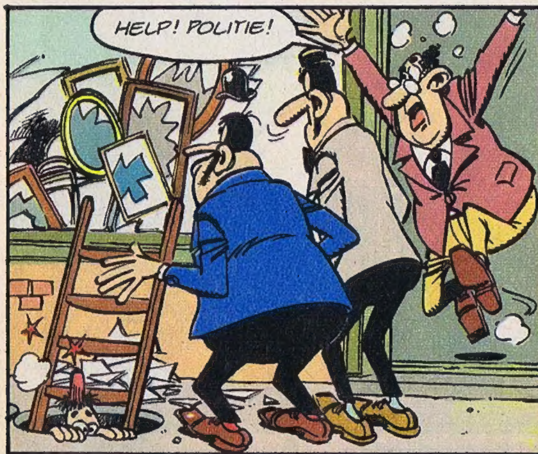

een ongeluksdag

AHA! GEZOCHT WEGENS HET WERPEN VAN ZOUT, VERNIELING VAN GEMEENTE EIGENDOMMEN EN -LAMPINDRAAIERS, POGING TOT DOODSLAG VAN EEN GLAZENWASSER IN FUNCTIE, TOTALE VERNIELING VAN ZELDZAME SPIEGELCOLLECTIE...DAT ZAL WEL EEN JAARTJE OF ZEVEN WORDEN!

REGELEMENT

VRIJDAG 13

GEZOCHT

DOOD AAN ZWARTE NEUS!

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

© Dargaud S.A. 1974

